

Kit de prevenire
Campania 19 Zile de activism în prevenirea violenței și abuzului
împotriva copiilor și tinerilor
2022

„Violența nu este doar o problemă privată care ar trebui să fie rezolvată de familie ci este și o chestiune privitoare la drepturile omului pe care statele lumii au datoria să o respecte.”

Campania 19 Zile sprijină apariția unei culturi globale pentru prevenirea violenței și abuzului împotriva copiilor și tinerilor și sprijină realizarea obiectivelor relevante de dezvoltare durabilă (ODD) din Agenda 2030 și în special Ținta ODD #16.2.

Mesaj de la președintele WWSF, d-na Elly Pradervant

Stimați parteneri și prieteni de campanie,

În fiecare an, de când am început să publicăm Kit-ul nostru pentru prevenirea violenței împotriva copiilor și tinerilor 1-19 noiembrie, actualizat anual, vă invităm să sporiți acțiunile locale și naționale în țara dumneavoastră pentru a asigura crearea unei lumi mai bune pentru copii, viziunea noastră comună pe care am acceptat-o cu toții pentru a ajuta la realizarea sa. Ne cerem scuze pentru data întârziată a publicării kitului campaniei 19 Days din acest an, care este acum disponibil online. Circumstanțele neprevăzute au cauzat această întârziere.

Dorim să le mulțumim tuturor membrilor și partenerilor care ne-au trimis rapoartele lor de activitate pentru 2021, pe care le-am inclus în *Raportul nostru oficial de activitate anual WWSF 2021*, transmis guvernului și sponsorilor, disponibil pe site-ul nostru.

<https://www.woman.ch/wp-content/uploads/2022/05/2021-ActivityReport-WWSF-4-WEBSITE-FU-LI.pdf>

Suntem bucuroși să anunțăm că Fundația HOSEC din Nigeria a fost selectată pentru Premiul nostru pentru inovație WWSF 2021, evidențiind eforturile lor mari de mobilizare a comunității locale pentru a alerta populația nigeriană pentru o mai bună prevenire a violenței și a abuzului împotriva copiilor și tinerilor prin alerte zilnice pe rețelele sociale.

În altă ordine de idei, dorim să vă împărtășim astăzi noua noastră campanie „75%: femei, copii și tineri – 6 miliarde de oameni – reprezintă 75% din populația lumii și nu au aproape nimic de spus în crearea în comun cu bărbații a lumii în care trăim”.

Trebuie să ne ridicăm, să ne unim și să revendicăm un loc la toate mesele de luare a deciziilor pentru a îndrepta această lume spre bine.

Puteți găsi nota noastră conceptuală și formularul de înregistrare

<https://www.woman.ch/concept-note-vision-mission-and-objective>

Salutăm organizațiile partenere din întreaga lume să își înregistreze interesul față de noua campanie, care le va oferi membrilor înregistrați un drept de vot în proiectarea în comun cu WWSF, viitoarele forumuri de la Geneva planificate pentru „INSTRUIREA ÎN LEADERSHIP PENTRU FEMEI ȘI TINERI”.

Rămânem disponibili pentru orice întrebări pe care le puteți avea după ce ați citit Nota conceptuală și după ce urmăm alertele noastre obișnuite de pe rețelele sociale Instagram și Facebook săptămânal pentru a face cunoscută și susținută campania în proporție de 75% la nivel mondial.

În solidaritate, parteneriat și colaborare cu echipa noastră de secretariat, Maria Elfriede (Elly) Pradervand, Președinte / CEO / Reprezentant ONU WWSF la Geneva și New York.

Memento cu privire la ținta #16.2 a obiectivului de dezvoltare durabilă ONU

Printre cele 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă, *Campania 19 Zile* promovează și sprijină realizarea urgentă a Țintei ODD #16.2 descrisă mai jos. Având în vedere pandemia de Coronavirus această țintă a devenit o perspectivă foarte provocatoare de atins până în 2030. Din acest motiv, WWSF dorește să propună organizațiilor membre ale coaliției și societății civile în general să introducă, ori de câte ori este posibil, Ținta ODD #16.2 printre obiectivele lor.

#16.2: Stopați abuzul, exploatarea, traficul și toate formele de violență și tortură împotriva copiilor

„Cercetările arată că abuzul și maltratarea pot conduce la probleme de sănătate fizică și mentală de-a lungul vieții iar realizări educaționale reduse și pot afecta chiar dezvoltarea creierului unui copil. Victimele violenței au mai multe șanse să devină viitori făptași, alimentând un ciclu care consumă vieți.”

În plus, țările care nu abordează problemele violenței împotriva copiilor ajung să piardă sume semnificative de bani pentru tratarea consecințelor acestora. Violența fizică, psihologică și sexuală împotriva copiilor poate costa guvernele până la 7 trilioane de dolari pe an.”¹

Alte ținte relevante ale ODD pentru Campania de 19 zile includ:

5.2: Eliminați toate formele de violență împotriva tuturor femeilor și fetelor în sferele publice și private, inclusiv traficul, exploatarea sexuală și alte tipuri de exploatare

5.3: Eliminați toate practicile dăunătoare, cum ar fi căsătoria copiilor, căsătoria timpurie și forțată și mutilarea genitală feminină

8.7: Eliminarea celor mai grave forme de muncă a copiilor, inclusiv sclavia și traficul de persoane, recrutarea și utilizarea copiilor soldați și, până în 2025, eliminarea muncii copiilor sub toate formele sale

4.a: Oferiți tuturor medii de învățare sigure, non-violente, incluzive și eficiente

4.7: Asigurați-vă că toți cursanții dobândesc cunoștințe pentru promovarea unei culturi a păcii și a non-violenței

16.1: Reduceți în mod semnificativ toate formele de violență și ratele legate de mortalitate peste tot

16.3: Promovarea statului de drept la nivel național și internațional și să asigure acces egal la justiție pentru toți

16.9: Furnizați identitate legală pentru toți, inclusiv înregistrarea nașterii

16.a: Consolidarea instituțiilor relevante pentru a preveni violența.

Exemple de activități din 2021 ale membrilor coaliției

Federația Internațională a Comunităților Educaționale, secțiunea România

FICE ROMANIA a mobilizat în anul 2021 aproximativ 250.000 de elevi din 953 de școli din toate regiunile țării.

Au fost 20.000 de profesori înscriși în proiect, asistenți sociali, poliție, medici, părinți din toată țara. Au fost implicate instituțiile locale, inspectoratele școlare, DGASPC-urile, centrele județene pentru prevenirea și combaterea consumului de droguri, instituțiile și autoritățile regionale și centrale pentru drepturile persoanelor cu dizabilități, ONG-uri care activează în domeniul protecției copilului.

În școlile participante, copiii au realizat, sub îndrumarea profesorilor, desene și afișe pe care le-au afișat pe holuri, pe panouri special pregătite pentru ca mesajele să fie văzute și citite de alți copii, oficialități și părinți în cadrul Campaniei 19 Zile în luna noiembrie.

Activități organizate în 2021:

- 150 de ateliere, dezbateri, participare la programe TV locale și regionale.
- Peste 2000 de activități directe efectuate pentru și de către copiii participanți din grădinițe și școli
- 200 de activități desfășurate de părinții și rudele copiilor
- Peste 700 de întâlniri cu specialiști
- 85 cercuri de compasiune, create de copiii din școlile comunitare în care au fost împărtășite cazuri de abuz asupra copiilor și suferințe extreme, inclusiv decese în școli sau familii, din cauza actelor de violență.

Au construit altare dedicate colegilor, au aprins lumânări, au pus fotografiile cu copiii respectivi, au pus buchete de flori, mesaje de compasiune pentru familii etc.

Prevenirea este în cele din urmă actul de a crea relații, comunități și organizații care sunt egale, non-violente și care respectă toți oamenii.

FUNDAȚIA HOSEC NIGERIA 2021

RAPORT DE IMPACT AL CAMPANIEI GLOBALE

Campania 19 Zile este o inițiativă WWSF lansată în 2011 de Secțiunea Copii-Tineri și sponsorizată de Fundația Women's World Summit - WWSF și alți parteneri. Este un APEL DE ORGANIZARE PENTRU ACȚIUNE cu mai multe probleme pentru a schimba comportamentul social, a educa și a mobiliza diverse organizații și partenerii societății civile – inclusiv tinerii – să devină campioni pentru prevenirea uneia sau mai multor dintre cele 19 teme ale campaniei. Pentru a crea o cultură pentru o mai bună prevenire a abuzului și a violenței, trebuie să ne unim în acțiuni de colaborare.

Fundația HOSEC din anul 2018 s-a angajat să amplifice campania pentru a asigura eliminarea tuturor formelor de violență împotriva copiilor și tinerilor.

În 2021, Fundația HOSEC a desfășurat diverse activități în patru state și FCT pentru a comemora cele 19 zile de activism din perioada 1-20 noiembrie.

Un total de 60.578 de vizualizări, 6,8 milioane de ascultători: 8.772 de studenți; 19.600 de bărbați și femei din piață au fost contactați în cele patru state și FCT.

Activismul de 19 zile din 2021 a fost lansat cu o susținere media online, folosind platformele WhatsApp, Facebook și Instagram. De notat semnificativ este mesajul de advocacy de 5 minute produs în limba locală, care a fost difuzat pe rețeaua FRCN. Acesta a fost difuzat pe 33 de posturi de radio.

De ce 19 zile de activism pentru prevenire?

- Pentru că abuzul și violența împotriva copiilor și tinerilor continuă să fie un fenomen la nivel mondial, care încalcă drepturile copiilor, afectează dezvoltarea lor sănătoasă și au loc în toate contextele, de la casă la sistemele de justiție.
- Campania își propune să mobilizeze și să încurajeze activitățile societății civile locale și naționale pentru măsuri de prevenire sporite. Utilizând procesul de construire a coaliției 19 zile, participăm la creșterea solidarității și activismului pentru a crea un angajament la nivel mondial pentru încetarea violenței împotriva copiilor și tinerilor până în 2030.
- Pentru că abuzul și violența împotriva copiilor și tinerilor continuă să fie un fenomen la nivel mondial, care încalcă drepturile copiilor, afectează dezvoltarea lor sănătoasă și au loc în toate contextele, de la domiciliu până la sistemele de justiție.
- Campania își propune să mobilizeze și să încurajeze activitățile societății civile locale și naționale pentru măsuri de prevenire sporite. Utilizând procesul de construire a coaliției 19 zile, participăm la creșterea solidarității și activismului pentru a crea un angajament la nivel mondial pentru încetarea violenței împotriva copiilor și tinerilor până în 2030.

Fapte și cifre selectate

(sursa: UN SDG #16.2)

- Violența împotriva copiilor afectează peste 1 miliard de copii din întreaga lume și costă societățile până la 7 trilioane USD pe an
- 50% dintre copiii lumii suferă de violență în fiecare an
- La fiecare 5 minute, undeva în lume, un copil este ucis prin violență
- 1 din 10 copii este abuzat sexual înainte de vârsta de 18 ani
- 9 din 10 copii trăiesc în țări în care pedepsele corporale nu sunt pe deplin interzise, lăsând 732 milioane de copii fără protecție legală

- 1 din 3 utilizatori de internet din întreaga lume este un copil și 800 de milioane dintre ei folosesc rețelele sociale. Orice copil poate deveni victima violenței online
- Rapoartele de abuz sexual online asupra copiilor către NCMEC au crescut de la 1 milion în 2014 la 45 de milioane în 2018.
- 246 de milioane de copii din întreaga lume sunt afectați de violența în școală în fiecare an
- 1 din 3 elevi a fost hărțuit de colegii săi la școală în ultima lună și cel puțin 1 din 10 copii a suferit cyberbullying.

Alte fapte (sursa: Agențiile ONU)

- 1 din 3 fete și 1 din 5 băieți vor fi abuzați sexual înainte de a împlini vârsta de 18 ani.
- 1 milion de copii sunt constrânși, răpiți, vânduți și păcăliți în prostituție sau pornografie infantilă în fiecare an.
- 100 de milioane de copii trăiesc sau lucrează în stradă, confruntându-se zilnic cu discriminare, violență și exploatare.
- 168 de milioane de copii din întreaga lume sunt angajați în munca copiilor. Dintre aceștia, 85 de milioane de copii sunt expuși la lucrări periculoase care reprezintă un pericol pentru sănătatea și siguranța lor.
- Doar 46 de state au introdus o interdicție cuprinzătoare a pedepselor corporale.
- Se estimează că 13,5 milioane de copii – majoritatea fete – se vor căsători înainte de a împlini 18 ani. Aproximativ 4,4 milioane dintre ei se vor căsători înainte de a împlini 15 ani.
- Peste 200 de milioane de fete și femei din întreaga lume trăiesc în prezent cu consecințele MGF.
- Se estimează că cel puțin 1 milion de copii sunt privați de libertate în întreaga lume.
- Aproximativ 150 de milioane de fete și 73 de milioane de băieți din întreaga lume sunt violați sau supuși violenței sexuale în fiecare an, de obicei de către cineva din cercul lor de familie.
- Copiii cu dizabilități au șanse de 3-4 ori mai mari de a fi victime ale violenței.
- Se estimează că 250.000 de copii sunt recrutați și utilizați de diverse forțe/grupuri armate.
- Între 80 și 100 de milioane de fete sunt „dispărute” din populația lumii – victime ale prunccidului, feminicidului, malnutriției și neglijenței bazate pe gen.
- Aproape 300 de milioane de copii cu vârsta cuprinsă între 2 și 4 ani din întreaga lume se confruntă cu o disciplină violentă din partea îngrijitorului lor în mod regulat.
- Alimentația deficitară provoacă aproape jumătate (45%) din decesele copiilor sub 5 ani – 3,1 milioane de copii în fiecare an.

Ce este campania „19 zile de activism pentru prevenirea violenței și abuzului împotriva copiilor și tinerilor 1-19 noiembrie”

Ce este Activismul?

Activismul ia măsuri pentru a afecta schimbarea socială, care pot să apară în multe feluri. Cel mai adesea implică acțiuni pentru a schimba lumea - din punct de vedere social, politic, economic - sau prin abordarea problemelor legate de drepturile omului și/sau de mediu. Activismul poate fi condus de indivizi, dar se face mai ales prin intermediul mișcărilor sociale, iar în cazul Campaniei 19 Zile, folosim formarea de coaliții și mișcările societății civile pentru a cataliza activitățile și a genera schimbări în comunități și națiuni.

Ce este Campania 19 Zile de prevenire?

Este un APEL DE ORGANIZARE PENTRU ACȚIUNE pentru a schimba comportamentul social, a educa și a mobiliza diverse organizații și parteneri ai societății civile – inclusiv tineri – pentru a se implica în prevenirea uneia sau mai multor dintre cele 19 teme de abuz enumerate mai jos. Pentru a contribui la crearea unei culturi pentru o mai bună prevenire, încetarea violenței împotriva copiilor și tinerilor, pentru a sprijini implementarea recomandărilor Studiului ONU și, nu în ultimul rând, pentru a atinge obiectivele de dezvoltare durabilă promise pentru 2030, trebuie să ne unim în acțiuni de colaborare.

Care sunt cele 19 teme de campanie?

Deși există alte forme de abuz și violență, WWSF a selectat următoarele 19 teme, tema principală pentru 2020 fiind Prevenirea violenței și abuzului sexual asupra copiilor.

1. Prevenirea implicării copiilor în conflicte armate
2. Prevenirea violenței și abuzului sexual asupra copiilor
3. Prevenirea agresiunii asupra copiilor
4. Prevenirea neglijării copiilor
5. Prevenirea muncii copiilor
6. Prevenirea pedepselor corporale
7. Prevenirea vânzării copiilor
8. Prevenirea prostituției copiilor
9. Prevenirea pornografiei sexuale online asupra copiilor
10. Prevenirea traficului de copii
11. Prevenirea turismului sexual cu copii
12. Prevenirea practicilor tradiționale dăunătoare
13. Prevenirea copiilor străzii
14. Prevenirea discriminării pe baza condițiilor de sănătate
15. Prevenirea dependenței și a abuzului de substanțe
16. Prevenirea malnutriției
17. Prevenirea pericolelor TIC (tehnologia informației și comunicațiilor)
18. Prevenirea răpirii
19. Justiția pentru minori și copiii privați de libertate / Ziua Mondială pentru prevenirea violenței împotriva copiilor/tinerilor 19 noiembrie. Ziua Mondială de 19 noiembrie a fost creată pentru a fi în sinergie cu Ziua Universală a Copilului (20 noiembrie), promovând Convenția cu privire la drepturile copilului.

Ce este prevenirea violenței și abuzului împotriva copiilor și tinerilor

Definiția unui copil

Conform Convenției cu privire la Drepturile Copilului (CRC, articolul 1), un copil este „orice ființă umană sub vârsta de 18 ani, cu excepția cazului în care, potrivit legii aplicabile, majoritatea este atinsă mai devreme”.

Definiția abuzului asupra copilului

Abuzul asupra copiilor include toate tipurile de abuz fizic, emoțional și abuzul și violența sexuală, precum și neglijența, neglijența și exploatarea comercială sau de altă natură, față de copiii sub 18 ani. Rezultă o vătămare reală sau potențială a sănătății, supraviețuirii, dezvoltării sau demnității copilului în contextul unei relații de responsabilitate, încredere sau putere. Expunerea la violența partenerului intim este de asemenea inclusă uneori ca o formă de maltratare a copiilor (OMS).

„Nici o violență împotriva copiilor nu este justificată, toată violența împotriva copiilor este prevenibilă”

Paulo Sérgio Pinheiro

Ce este prevenirea?

Prevenirea este cheia! Este vorba despre stabilirea unor linii directoare și a unui comportament învățat care creează obstacole în calea făptuitorilor. Este cel mai eficient mod de a proteja copiii de abuz și contribuie în mare măsură la crearea unei culturi a non-violenței. Prevenirea ar trebui implementată prin politici sociale și generale, implicând organizații, guverne, tineri și bazate pe grupuri religioase, familii, școli și profesioniști. Este un fapt că prevenirea este mai bună și mai ieftină decât reacția la abuz și violență. Transformarea de la o cultură a reacției la o cultură a prevenirii este urgentă.

„Prevenirea nu este doar posibilă, ci și esențială. Pe lângă faptul că este o obligație a drepturilor omului pentru statele, violența implică costuri sociale, economice și de sănătate uriașe și epuizează bugetele publice și doar prin abordarea cauzelor care stau la baza violenței vor fi reduse aceste costuri. Prevenirea înseamnă, în ultimă instanță, crearea de relații, comunități și organizații care sunt egale, non-violente și

respectuoase cu toți indivizii și în care oamenii trăiesc liberi de discriminare, hărțuire sau violență care îi pot împiedica să își atingă întregul potențial uman.”

(Interviu ONU Femei cu Lara Fergus)

Scopul prevenirii este de a crea un mediu care NU tolerează abuzul și violența și care îmbunătățește capacitatea tuturor de a construi case, școli, instituții, locuri de muncă și comunități mai sigure pentru copiii și tinerii noștri.

„Deși nu există nicio îndoială cu privire la necesitatea de a asista victimele [abuzului și violenței] și de a garanta siguranța acestora, trebuie să se acorde întotdeauna prioritate măsurilor preventive.” (OMS)

Acțiunea preventivă este adesea prezentată în trei categorii:

- Prevenția primară vizează populația generală și este mai ieftină și mai eficientă pe termen lung. Activitățile sunt axate pe creșterea gradului de conștientizare cu privire la abuzul și violența asupra copiilor. Acestea pot include campanii destinate copiilor și adulților cum ar fi anunțurile de serviciu public care încurajează educația parentală pozitivă, programe de educație pentru părinți care se concentrează pe dezvoltare sănătoasă a copiilor și programe pentru prevenirea violenței pe internet.
- Prevenția secundară vizează sectoarele „la risc” ale populației. Activitățile sunt concentrate pe „secțiuni specifice ale populației de copii considerată mai expusă riscului de a fi abuzat și specifică populației adulte considerate a fi mai la risc de abuz.” Exemple de prevenire secundară includ serviciile de sprijin pentru tinerii părinți și serviciile de răgaz (Jurnalul Institutului Austriac de Criminologie 2000).
- Prevenția terțiară se concentrează asupra familiilor și altor situații în care abuzul a avut deja loc. Activitățile sunt concentrate căutând să reducă efectele negative ale abuzului și să prevină reapariția acestuia. Acestea pot include servicii de sănătate mintală pentru copiii și familiile afectate de abuz și/sau programe pentru părinți/mentori cu familii care nu abuzează (Child Welfare Information Gateway).

Memento a articolelor relevante din Convenția cu privire la drepturile copilului (CRC) (Fragmente din CRC)

Deoarece toți copiii din lume au un lucru în comun. Drepturile lor!!!

Articolul 19

1. Statele părți iau toate actele legislative corespunzătoare, măsurile administrative, sociale și educaționale pentru protejarea copilului de toate formele de violență fizică sau psihică, vătămare sau abuz, neglijare sau tratament neglijent, maltratare sau exploatare, inclusiv abuz sexual, în timp ce se află în îngrijirea părinților, tutorilor legali sau oricărei alte persoane care are în grijă copilul.
2. Astfel de măsuri de protecție ar trebui să includă, după caz, proceduri eficiente pentru stabilirea de programe sociale care să ofere sprijinul necesar copilului și celor care au în îngrijire copilul, precum și pentru alte forme de prevenire și de identificare, raportare, trimitere, investigare, tratament și urmărire a cazurilor de maltratare a copilului descrise până acum și, după caz, pentru implicare judiciară.

Articolul 34

Statele părți se angajează să protejeze copilul de toate formele de exploatare sexuală și abuz sexual. În aceste scopuri, statele părți vor lua în special toate măsurile naționale, bilaterale și multilaterale adecvate pentru a preveni:

- a) Stimularea sau constrângerea unui copil să se angajeze în oricare activitate sexuală ilegală;
- b) Exploatarea copiilor în prostituție sau în alte practici sexuale ilegale;
- c) exploatarea copiilor în spectacole și materiale pornografice.

Articolul 35

Statele părți vor lua toate măsurile naționale, bilaterale și multilaterale adecvate pentru a preveni răpirea, vânzarea sau traficul de copii în orice scop sau sub orice formă.

Articolul 36

Statele părți vor proteja copilul împotriva tuturor celorlalte forme de exploatare prejudiciabilă oricărui aspect al bunăstării copilului.

Articolul 38

Statele părți vor lua toate măsurile fezabile pentru a asigura protecția și îngrijirea copiilor care sunt afectați de un conflict armat.

Actualizări privind ratificările universale și diverse protocoale opționale (din 2022)

Convenția cu privire la drepturile copilului (CRC)

- 196 de state părți au ratificat Convenția cu privire la drepturile copilului
- Statele Unite ale Americii sunt singurul stat membru al ONU care nu a ratificat CRC

Protocol opțional privind vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă (OPSC)

- Manual privind Protocolul Opțional <http://www.unicef-irc.org/publications/547>
- Statut: 121 de semnatori și 177 de state părți
- Versiunea OPSC pentru copii

Statele care sunt părți la Protocolul Opțional privind vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă (OPSC) au obligația de a interzice, incrimina, preveni și asigura răspunderea pentru infracțiunile de violență și exploatare sexuală.

Protocol opțional privind implicarea copiilor în conflictele armate (OPAC)

- Statut: 130 de semnatori și 172 de state părți

Protocolul opțional privind implicarea copiilor în conflictele armate (OPAC) interzice participarea copiilor la ostilități, îndeamnă toate statele să-și stabilească vârsta minimă de recrutare la 18 ani și interzice recrutarea de către grupuri armate non-statale a persoanelor sub vârsta de 18 ani.

Al treilea protocol opțional la Convenția cu privire la drepturile copilului privind o procedură de comunicare (OPCP)

- La 14 aprilie 2014, Protocolul Opțional la Convenția privind drepturile copilului pe o procedură de comunicare (OPCP) a intrat în vigoare. Noul Protocol le permite copiilor și reprezentanților acestora să depună plângeri cu privire la încălcări specifice ale drepturilor omului (așa cum sunt subliniate în CRC, OPSC și OPAC) direct Comitetului pentru Drepturile Copilului.
- Această posibilitate este disponibilă copiilor ale căror guverne au ratificat al Treilea Protocol Opțional
- Statut: 52 de semnatori și 48 de părți

„Protocoalele Opționale oferă copiilor care au epuizat totul căi legale în propriile țări posibilitatea de a se adresa Comitetului pentru Drepturile Copilului. Înseamnă că copiii își pot exercita pe deplin drepturile și sunt împuterniciți să aibă acces la organismele internaționale pentru drepturile omului, în același mod în care adulții sunt în temeiul mai multor alte tratate privind drepturile omului. Este un pas major înainte în implementarea drepturilor copiilor, dar în același timp îndemnăm statele să-și dezvolte propriile sisteme pentru a se asigura că drepturile copiilor sunt respectate și protejate și că vocile lor pot fi auzite”.

Kirsten Sandberg, fost președinte al CRC

Actualizări despre Comitetul pentru Drepturile Copilului

Robert AKIN este noul președinte ales al Comitetului pentru Drepturile Copilului în 2022

„Robert Akin este președintele și directorul executiv al CRC. El conduce viziunea strategică și la nivel înalt a CRC. Clienții guvernamentali și comerciali se confruntă în unele dintre cele mai dificile locații de pe glob. Serviciile specializate ale CRC includ logistică de urgență, construcții generale și management de proiect, consiliere profesională și soluții de securitate la nivel global care permit clienților noștri să rezolve provocările operaționale și să susțină activitățile de afaceri indiferent de locație.

Stilul de conducere executiv și operațional al lui Robert se bazează în mare măsură pe abilitățile obținute de-a lungul celor 25 de ani de serviciu în comunitățile de infanterie/recunoaștere ale Corpului Marin al

Statelor Unite, precum și pe pozițiile sale în companii din sectorul privat, inclusiv DynCorp International, AECOM Government Services și Global Integrated Security.

Robert are o experiență semnificativă de lucru pe continentul african. El a fost un planficator cheie în contribuția Departamentului de Stat al SUA la Misiunea Uniunii Africane în Somalia. El a condus, de asemenea, contracte de sprijinire a reformei sectorului de securitate, sprijin pentru menținerea păcii și misiuni de instruire în diferite țări partenere africane, inclusiv Sudan de Sud, Uganda, Kenya, Somalia, Uganda și Republica Democrată Congo.

Înțelegerea sa aprofundată a muncii în Africa sub-sahariană și perspicacitatea în afaceri dobândită lucrând pe piața globală sunt responsabile pentru creșterea și succesul CRC. În mai puțin de 10 ani, CRC a devenit o companie globală cu operațiuni în peste 50 de țări, inclusiv Brazilia, Columbia, Peru, El Salvador, Italia, Filipine, Afganistan, Taiwan, India și Arabia Saudită – toate, menținând în același timp o prezență puternică în întreaga lume. continentul Africii. Urmărirea sa tenace a obiectivelor strategice ale CRC continuă să genereze creștere fiscală și geografică pentru companie și valoare pentru clienții noștri, inclusiv Departamentul de Stat al SUA, Departamentul de Apărare al SUA și comunitatea de operațiuni speciale.”

Comitetul pentru Drepturile Copilului (CRC) este un organism format din 18 experți independenți care monitorizează implementarea Convenției cu privire la drepturile copilului de către statele sale părți. De asemenea, monitorizează punerea în aplicare a Protocoloalelor Opționale la Convenție, privind implicarea copiilor în conflictele armate și vânzarea copiilor, prostituția copiilor și pornografia infantilă.

În ultimii 30 de ani, viața copiilor a fost transformată de cel mai larg ratificat tratat privind drepturile omului din istorie. Convenția cu privire la drepturile copilului a inspirat guvernele să schimbe legile și politicile, astfel încât mai mulți copii să primească îngrijirea medicală și nutriția de care au nevoie. Există garanții mai bune pentru a proteja copiii de violență și exploatare. Mai mulți copii își fac vocea auzită și participă la societate...dar mai sunt încă multe de făcut!

Convenția cu privire la drepturile copilului (CRC) se aplică copiilor sub 18 ani. Ea recunoaște educația ca un drept legal pentru fiecare copil pe baza egalității de șanse.

Najat MAALLA M'JID (Maroc)

Reprezentantul special al ONU pentru violența împotriva copiilor la nivelul secretarului general adjunct al ONU

<https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N22/437/37/PDF/>

Rezumat - 25 iulie 2022

„Prezentul raport al Reprezentantului Special al Secretarului General pentru violența împotriva copiilor este înaintat în conformitate cu Adunarea Generală 64/146. În raport, Reprezentantul Special descrie modul în care investițiile în protecția și prevenirea violenței sensibile la copii și la gen este nevoie mai mult ca oricând, odată cu pandemia de coronavirus (COVID-19) și crizele umanitare în curs de desfășurare care amplifică expunerea copiilor și vulnerabilitatea la violență. Ea se concentrează în special pe impactul crizei climatice privind protecția copilului și bunăstarea copiilor.”

Reprezentanta specială subliniază, de asemenea, angajamentul ei cu statele membre și alte părți interesate cu privire la punerea în aplicare a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, precum și activitatea sa în calitate de președinte al grupului operativ inter-agenții al Națiunilor Unite privind studiul global privind copiii privați de libertate. Ea subliniază în continuare modul în care investiția în copii înseamnă, de asemenea, împuternicirea acestora ca parte a soluției pentru a pune capăt violenței și a aborda criza climatică, deoarece copiii sunt din ce în ce mai în fruntea inițiativelor pentru schimbări sociale pozitive și durabile la nivel mondial.”

„II. Accelerarea acțiunilor pentru a pune capăt violenței împotriva copiilor până în 2030, depășind în același timp reconstruirea mai bună.

A. Investițiile în protecția și prevenirea violenței sensibile la copii și la gen sunt necesare mai mult ca oricând.

Vulnerabilitatea copiilor la violență continuă să fie exacerbată la nivel mondial prin crize multiple și suprapuse, inclusiv sărăcia în creștere, inegalitățile sociale și economice, strămutarea forțată, conflictele, schimbările climatice, degradarea mediului, dezastrele naturale, insecuritatea alimentară, violența pe scară largă și instabilitatea politică.

Fondul Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF) estimează că, înainte de pandemia de COVID-19, 1 miliard de copii trăiau în sărăcie multidimensională, o cifră care a crescut de atunci cu 10% ca urmare a pandemiei. Sărăcia este un conducător puternic de diverse forme de violență, inclusiv munca copiilor, căsătoria copiilor, traficul de copii, exploatarea sexuală a copiilor și recrutarea copiilor în grupuri criminale, armate și/sau extremiste violente. De exemplu, UNICEF estimează că mai mult de 10 milioane de fete vor fi expuse riscului de a deveni copii mirese ca urmare a pandemiei în următorul deceniu. UNICEF și Organizația Internațională a Muncii au avertizat că 9 milioane de copii suplimentari din întreaga lume sunt acum expuși riscului de a fi împins în munca copiilor până la sfârșitul anului 2022, progresul global în abordarea muncii copiilor fiind blocat pentru prima dată în 20 de ani.

La sfârșitul anului 2021, conflictele, violența și alte crize au lăsat un record de 36,5 milioane de copii strămutați din casele lor – cel mai mare număr înregistrat de la cel de-al Doilea Război Mondial. În plus, conflictul armat din Ucraina a dus la 3,0 milioane copii din Ucraina și peste 2,2 milioane de copii din țările care găzduiesc refugiați, care au nevoie de asistență umanitară, deoarece aproape doi din trei copii au fost strămutați din cauza luptelor. Numai în 2020, 9,8 milioane din cele 30,1 milioane noi deplasări interne legate de vreme au implicat copii.

Impactul violenței este devastator, imediat și pe tot parcursul vieții. Violența ucide copii: aproximativ 40.150 de copii în 2017, reprezentând 8,4% din totalul omuciderilor. Violența le afectează dezvoltarea creierului, sănătatea fizică și mentală și capacitatea lor de a învăța.

Costurile economice sunt, de asemenea, catastrofale. Un studiu important sugerează că acestea ar putea ajunge la 8% din produsul intern brut (PIB) global. Studiile naționale au estimat că **violența împotriva copiilor poate costa până la 5% din PIB.**

Statele membre au urmat o serie de inițiative pentru a răspunde provocărilor create de pandemie și de alte crize (a se vedea A/76/224).

Cu toate acestea, aceste răspunsuri sunt insuficiente, mai ales că tendințele în materie de violență împotriva copiilor merg într-o direcție greșită.

Este nevoie de o schimbare de paradigmă. Cheltuielile pentru protecția intersectorială sensibilă la copii și gen și prevenirea violenței au un randament ridicat și trebuie privite ca o investiție. După cum se subliniază în „Dividendul de prevenire a violenței: de ce prevenirea violenței împotriva copiilor are sens economic”, un document de advocacy publicat de Biroul Reprezentantului Special, UNICEF și partenerii societății civile, există un argument economic convingător pentru investiții mai mari pentru prevenirea și răspunsul la violența împotriva copiilor.

Măsurile de prevenire și răspunsurile rentabile există deja și ar trebui să fie încorporate în planurile de dezvoltare și creștere economică ale guvernelor, susținute de resurse adecvate, mecanisme de monitorizare și responsabilitate. (...)”

Virginia GAMBA (Argentina)

Reprezentant special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflicte armate

Rezumat - 23 iunie 2022

[file:///Users/children/Downloads/Secretary-General-Annual-Report-on-children-and-armed-conflict%20\(2\).pdf](file:///Users/children/Downloads/Secretary-General-Annual-Report-on-children-and-armed-conflict%20(2).pdf)

II. Situația copiilor și conflictul armat

A. Prezentare generală a tendințelor și modelelor

„În 2021, copiii aflați în conflicte armate au suferit un număr mare de încălcări grave. Organizația Națiunilor Unite a verificat 23.982 încălcări grave, dintre care 22.645 au fost comise în 2021 și 1.337 au fost comise mai devreme dar verificate abia în 2021. Încălcările au afectat 19.165 de copii (13.633 băieți,

5.242 fete, 290 sex necunoscut) în 21 de situații și o monitorizare a aranjamentelor regionale. Cel mai mare număr de încălcări au fost uciderea (2.515) și mutilarea (5.555) a 8.070 de copii, urmate de recrutarea și folosirea a 6.310 de copii și 3.945 de incidente de refuzare a accesului umanitar.

Copiii au fost reținuți pentru asociere reală sau presupusă cu grupuri armate (2.864), inclusiv cele desemnate drept grupuri teroriste de către Națiunile Unite sau din motive de securitate națională.

Reprezentantul special și grupurile operative ale țării au făcut progrese în colaborarea cu partidele dintr-o serie de țări, inclusiv Mali, Nigeria, Filipine, Sudanul de Sud, Somalia, Sudan, Republica Arabă Siriană și Yemenul să protejeze copiii. Interacțiunea cu părțile în conflict a dus la eliberarea a 12.214 copii din grupurile armate și forțele armate.

Escaladarea conflictelor, înmulțirea actorilor înarmați, a utilizării minelor, a dispozitivelor explozive improvizate, a resturilor explozive de război și a armelor explozive în zonele populate, crizele umanitare intensificate și încălcările dreptului internațional umanitar și ale dreptului internațional al drepturilor omului au avut un impact grav asupra protecției copiilor.

Conflictele transfrontaliere și violența intercomunitară au afectat copiii, în special în regiunile centrale ale Sahelului și bazinului Lacului Ciad, în timp ce loviturile de stat și preluările au agravat situația copiilor din Afganistan, Burkina Faso, Mali, Myanmar și Sudan.

Cel mai mare număr de încălcări grave au fost verificate în Afganistan, Republica Democratică Congo, Israel și Teritoriul Palestinian Ocupat, Somalia, Republica Arabă Siriană și Yemen. Numărul cazurilor de răpire a crescut cu peste 20 la sută și cazurile de violență sexuală împotriva copiilor a continuat să crească, cu peste 20 la sută. Numărul atacurilor asupra școlilor și spitalelor a crescut cu 5% în contextul închiderii școlilor, folosirea militară a școlilor și nerespectarea dreptului copiilor la educație și sănătate, iar situația a fost agravată de pandemia provocată de coronavirus (COVID-19). Grupurile armate non-statale au fost responsabile pentru 55 la sută din încălcări, forțele statului pentru 25 la sută, iar restul încălcărilor au rezultat din foc încrucișat, folosirea de dispozitive explozive improvizate, resturi explozive de război și mine terestre sau au fost comise de autori neidentificați. Peste 25 la sută din victimele copiilor au fost cauzate de dispozitive explozive improvizate, resturi explozive de război și mine terestre, pentru un total de 2.257 de victime.

Întrucât 70 la sută dintre copiii sunt afectați de încălcări grave sunt băieți, numărul încălcărilor care îi afectează pe băieți a scăzut, în timp ce numărul fetelor care au fost victime ale uciderii și mutilării sau supuse răpirii și violenței sexuale a crescut, în special în bazinul Lacului Ciad. Cazurile de violență sexuală au continuat să fie mult subraportate, din cauza stigmatizării, fricii de represalii, normelor sociale dăunătoare, absenței serviciilor, impunității, lipsei accesului umanitar și preocupărilor legate de siguranță (S/2022/272). Copiii cu dizabilități și copiii strămutați au fost deosebit de vulnerabili.

Mama Fatima SINGATEH (Gambia)

Raportor special al ONU pentru vânzarea și exploatarea sexuală a copiilor

<https://undocs.org/A/HRC/46/31>

Rezumat - 19 martie 2021

„În prezentul raport, Raportorul Special privind vânzarea și exploatarea sexuală a copiilor, inclusiv prostituția copiilor, pornografia infantilă și alte materiale de abuz sexual asupra copiilor, Mama Fatima Singateh, se concentrează asupra impactului pandemiei bolii coronavirus (COVID-19) asupra riscului crescut și asupra diferitelor manifestări de vânzare și exploatare sexuală a copiilor. Raportorul special evidențiază factorii de împingere și atracție, provocările de protecție și bunele practici și oferă recomandări privind măsurile de abordare a riscurilor crescute de vânzare și exploatare sexuală a copiilor, atât online, cât și offline, în timpul și după criza COVID-19 și blocajele care au urmat.”

„B. Impactul pandemiei asupra riscurilor crescute și diverselor manifestări de vânzare și exploatare sexuală a copiilor

Privire de ansamblu și efectele cu mai multe fațete ale pandemiei asupra copiilor

Pandemia s-a transformat rapid într-un mediu cu drepturi depline pe criză economică și socială, ale cărei efecte se vor simți în anii următori. COVID-19 a împins economia globală în cea mai gravă criză de după cel de-al Doilea Război Mondial, Fondul Monetar Internațional prognozând că peste 170 de țări vor experimenta o creștere negativă a venitului pe cap de locuitor în 2020 și o pierdere cumulată estimată a producției de 9 trilioane de dolari. Ceea ce a început ca o urgență de sănătate publică a devenit un bulgăre de zăpadă într-un test formidabil pentru dezvoltarea globală și pentru perspectivele tinerei generații de astăzi. La nivel global, măsurile de izolare, închiderea economică și furnizarea întreruptă a serviciilor deja limitate de protecție a copilului au exacerbat vulnerabilitatea copiilor cei mai vulnerabili din comunitățile cele mai fragile, unde coeziunea socială este deja subminată și capacitatea și serviciile instituționale sunt limitate.

Impactul socioeconomic – și din măsurile de izolare și de atenuare – a fost potențial catastrofală pentru milioane de copii. Potrivit unei estimări a UNICEF, aproximativ 150 de milioane de copii suplimentari trăiesc în sărăcie multidimensională – fără acces la servicii esențiale – din cauza pandemiei de COVID-19. Numărul copiilor care trăiesc în sărăcie multidimensională a crescut la 1,2 miliarde – o creștere cu 15% de când pandemia a lovit la începutul anului 2020. Copiii ar putea fi printre cele mai mari victime ale crizei pe termen lung, deoarece educația, nutriția, siguranța și sănătatea lor vor fi subminate semnificativ de impactul socioeconomic și de consecințele neintenționate ale răspunsului la pandemie.

În septembrie 2020, aproximativ 827 de milioane de cursanți, sau 47 la sută din numărul total de copii înscriși, au fost afectate de închiderea școlilor. Ca rezultat, s-a estimat că 346 de milioane de copii nu au mâncat la școală, dintre care 47% erau fete. UNICEF a raportat că, fără acțiuni urgente pentru a proteja familiile de impactul economic al pandemiei, numărul copiilor care trăiesc sub pragul național de sărăcie în țările cu venituri mici și medii ar putea crește cu 15% în 2020, ajungând la 672 de milioane. Iar Programul Alimentar Mondial a estimat că numărul copiilor mici care suferă de malnutriție acută ar putea crește cu 10 milioane în 2020, o creștere cu 20% a ratelor globale. Pandemia și criza economică care o însoțește și recesiunea globală vor expune copiii săraci la un risc și mai mare și vor agrava foarte mult inegalitățile existente.

B. Recomandări

În scopul prevenirii și combaterii efective a vânzării și exploatarei sexuale a copiilor, în special în contextul pandemiei COVID-19 și criza socioeconomică care a rezultat, Raportorul Special invită toate statele să accelereze eforturile pentru realizarea unor sisteme de protecție cuprinzătoare și centrate pe drepturile copilului și să sprijine și să promoveze un răspuns global coordonat, punem la dispoziție eradicarea vânzării și exploatarei sexuale a copiilor.

La nivel național

Guvernele au obligația de a pune în aplicare un sistem robust, sistem de protecție a copilului bazat pe drepturi. Aceasta ar trebui să fie implementat înainte de dezastru pentru a preveni sau atenua riscurile crescute de violență, abuz, neglijare și exploatare a copiilor în perioade de urgență națională sau de criză de sănătate publică.

Colectarea datelor este esențială pentru urmărirea impactului oricăror situații de urgență. Prin urmare, este nevoie de colectarea sistematică și analiza datelor cu privire la impactul COVID-19, pentru a înțelege și urmări fenomenul, care ar informa, la rândul său, luarea de decizii.

Guvernele și autoritățile relevante trebuie să se dezvolte rapid instrumente de evaluare pentru a evalua impactul pandemiei asupra serviciilor esențiale pentru victime, precum și asupra capacităților de aplicare a legii și justiției. Aceștia ar trebui să asigure sprijin centrat pe copil, integrat, individualizat, informat pe traumă, pentru copiii victime suspectate și identificate.

Copiii trebuie să fie implicați activ în procesul de luarea deciziilor în elaborarea oricărei strategii naționale de atenuare a măsurilor de recuperare, recuperare și reintegrare pentru prevenirea vânzării și exploatarei sexuale a copiilor.

Prin urmare, participarea copiilor trebuie să fie instituționalizată și incluse ca proces. Trebuie să fie un nucleu și componentă transversală a unui sistem de protecție a copilului cuprinzător, specific contextului, bazat pe drepturi, în conformitate cu standardele și normele internaționale.

Pe măsură ce pandemia se atenuează, resursele ar trebui să fie concentrate pe sprijinirea programelor bazate pe familie și comunitare și servicii pentru a reduce separarea familiei pentru copii, inclusiv pe cei ai căror părinți nu pot avea grijă de ei ca un rezultat al impactului economic al pandemiei sau care se găsesc ei înșiși au rămas orfani ca urmare a morții unui părinte din cauza bolii.”

Kitul Campaniei 19 zile are scopul de a ajuta guvernele și ONG-urile să își stabilească propriile procese de coordonare pentru a completa, nu a duplica sau a înlocui alte mecanisme de coordonare – cum ar fi cele instituite de guverne sau organismele ONU.

Este conceput ca un kit de resurse pentru actorii societății civile, grupuri religioase, grupuri locale de sprijin din întreaga lume care doresc să fie factori de schimbare într-o lume care și-a pierdut respectul pentru drepturile și inocența copiilor.

Cum se utilizează kitul?

Kitul poate fi citit în întregime sau puteți privi secțiuni individuale relevante pentru munca dvs. Majoritatea secțiunilor au fost concepute pentru a fi autonome, astfel încât să puteți accesa rapid informațiile sau resursele de care aveți nevoie. Utilizatorii sunt încurajați să se angajeze în problemele pe care le ridică și să utilizeze resursele și idei de acțiune enumerate pentru a-și dezvolta propriile perspective și răspunsuri.

Ce nu este kitul

Kitul nu oferă toate răspunsurile la provocările cu care se confruntă societatea civilă și ONG-urile. Încearcă să ofere opțiuni, probleme și statistici și soluții posibile (sau unde pot găsi soluții).

Un pic de istorie:

Ce a declanșat WWSF să creeze Ziua Mondială 19 noiembrie?

- ✚ În 2000 apărea un articol alarmant din ziarul zilnic „Le Temps” din Geneva care a raportat că un grup de pedofili a creat o Zi internațională a pedofiliei pe internet și își revendică dreptul la sex cu copiii. Această știre alarmantă ne-a șocat atât de mult încât personalul și voluntarii noștri WWSF au reacționat ca răspuns la lansarea unei Zile Mondiale pentru prevenirea abuzului asupra copiilor care va fi comemorată pe 19 noiembrie, în sinergie cu aniversarea Convenției cu privire la drepturile copilului (20 noiembrie).

Primul nostru apel la acțiune a fost adresat rețelei noastre și un eveniment de lansare a fost organizat la Geneva Temple de Fusterie la 19 noiembrie 2000, care a fost foarte frecventat și susținut. Acesta a fost începutul unei lungi călătorii și încă nu am ajuns.

Din acea zi, Ziua Mondială de 19 noiembrie a devenit virală și am încetat să numărăm participanții după câțiva ani de comemorare a Zilei, iar WWSF continuă să trimită postere anuale și îndemnuri la acțiune în întreaga lume. Cu toate acestea, credem că ONG-urile și partenerii participanți își folosesc propria creativitate pentru a genera acțiuni relevante în propriul context cultural corect și pentru a-și mobiliza cetățenii pentru a crea rezultate.

Ziua Mondială de 19 noiembrie servește în continuare drept punct focal pentru multe organisme guvernamentale și neguvernamentale, instituții, organizații și rețele, educatori, experți, profesioniști și părinții să susțină o poziție colectivă pentru toleranța zero față de abuz și violență împotriva copiilor și tinerilor.

- ✚ În 2004: WWSF a lansat Premiul pentru prevenirea abuzului asupra copilului (63 de organizații au primit de atunci premiul nostru - toate publicate online)
- ✚ În 2005: WWSF a lansat o campanie de autocolante cu Panglică galbenă, care putea fi comandată online sau reprodusă local în limbi relevante.
- ✚ În 2007: WWSF a creat o cameră de compensare pentru exemplele selectate de bune practici pentru a inspira mai multă acțiune

- ✚ În 2008: WWSF a publicat „Ghidul pentru acțiunea ONG-urilor și cetățenilor – Prevenirea este cheia! pentru eliminarea violenței împotriva copiilor și tinerilor.”

Ghidul a fost un program de împuternicire pentru membrii coaliției internaționale care a comemorat anual Ziua Mondială de 19 noiembrie și avea nevoie de mai multe informații despre „ce pot face ei”. Coaliția internațională de membri activi și susținători a crescut la peste 1000 de înregistrări în 135 de țări.

- ✚ În 2011: WWSF a publicat prima ediție a Kitului de 19 zile – Prevenirea violenței și abuzului împotriva copiilor și tinerilor 1-19 noiembrie. Toate cele 19 teme prezentate în Kit-ul anual și membrii sunt liberi să aleagă unul, două sau mai multe dintre ele și/ sau să adauge teme suplimentare la programul lor.

Credem că societatea civilă este actorul principal al schimbării și fără ei în întreaga lume, nimic nu s-ar mișca cu adevărat. Pentru noi, ei sunt liderii și factorii de schimbare în comunitățile și țările lor. Îi onorăm și le mulțumim pentru curajul lor de a rămâne angajați, deoarece lumea are dificultăți în a face ca încetarea violenței împotriva copiilor și tinerilor să fie o prioritate.

În 2022: După o pandemie îngrozitoare, care nu numai că a schimbat milioane de vieți, dar și organizații și ONG-uri, participarea mai puțină, deși problemele abuzului asupra copiilor și violența au crescut în timpul COVID-19 conform statisticilor ONU.

Rămânem plini de speranță, mai ales după noua campanie „Împreună pentru #ENDVIOLENCE Leaders’ Events” care adună VIP-uri și liderii mondiali la cauză, câștigă avânt și sperăm că vor putea produce un punct de cotitură. WWSF este membru, iar munca noastră este vânt în vânzarea lor.

Sper că acest scurt text de fundal explică călătoria noastră, care sperăm că lumea se va sfârși într-o zi.

ONU face o treabă eroică pentru a menține umanitatea pe drumul cel bun protejând ceea ce este important pentru majoritatea dintre noi.

Împreună, ne angajăm să protejăm inocența și sănătatea copiilor din lume!

TEMA 1. PREVENIREA IMPLICĂRII ȘI FOLOSIRII COPIILOR ÎN CONFLICTE ARMATE

Aceasta este prima zi a Campaniei 1-19 noiembrie 2022

În ceea ce privește activitate de advocacy, Campania 19 Zile pentru prevenirea violenței împotriva copiilor și tinerilor 1-19 noiembrie împărtășește membrilor coaliției informații și idei de acțiune selectate din grupurile de experți, organismele ONU și actorii societății civile pentru a ne ajuta să înțelegem mai bine complexitățile problemei și, de asemenea, în hotărârea noastră de a ajuta la încetarea utilizării copiilor în conflictele armate.

Definiția unui copil soldat

„Orice persoană cu vârsta sub 18 ani care este sau care a fost recrutată sau utilizată de o forță armată sau un grup armat în orice calitate, inclusiv, dar fără a se limita la, copii, băieți și fete, utilizați ca luptători, bucătari, hamali, spioni sau în scopuri sexuale.”¹

Definiția recrutării

Recrutarea se referă la recrutarea sau înrolarea obligatorie, forțată sau voluntară a copiilor în orice fel de forță armată sau grupuri armate sub vârsta prevăzută în tratatele internaționale aplicabile forței armate sau grupului armat în cauză. Copiii sunt afectați de conflictele armate în multe feluri. Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite a identificat șase încălcări grave legate de copiii aflați în conflicte armate:

- Uciderea și mutilarea copiilor
- Recrutarea sau folosirea copiilor ca soldați
- Violența sexuală împotriva copiilor
- Atacurile împotriva școlilor sau spitalelor
- Refuzarea accesului umanitar pentru copii
- Răpirea copiilor

Extrase: Copiii și conflictul armat

Raportul Secretarului General al Adunării Generale a ONU, 23 iunie 2022

„A. Privire de ansamblu asupra tendințelor și modelelor

7. Cel mai mare număr de încălcări grave au fost verificate în Afganistan, Republica Democratică Congo, Israel și Teritoriul Palestinian Ocupat, Somalia, Republica Arabă Siriană și Yemen. Numărul cazurilor de răpire a crescut cu peste 20 la sută, iar cazurile de violență sexuală împotriva copiilor au continuat să crească, cu peste 20 la sută. Numărul atacurilor asupra școlilor și spitalelor a crescut cu 5% în contextul închiderii școlilor, al folosirii școlilor de către militari și al nerespectării dreptului copiilor la educație și sănătate, iar situația a fost agravată de pandemia de coronavirus (COVID-19).

Grupurile armate nestatale au fost responsabile pentru 55% din încălcări, forțele de stat pentru 25%, iar restul încălcărilor au rezultat din foc încrucișat, utilizarea explozivilor improvizati.

dispozitive, resturi explozive de război și mine terestre sau au fost comise de autori neidentificați. Peste 25 la sută din victimele copiilor au fost cauzate de dispozitive explozive improvizate, resturi explozive de război și mine terestre, pentru un total de 2.257 de victime.

8. În timp ce 70% dintre copiii afectați de încălcări grave sunt băieți, numărul încălcărilor care îi afectează pe băieți a scăzut, în timp ce numărul fetelor care au fost victime ale uciderii și mutilării sau supuse răpirii și violenței sexuale a crescut, în special în bazinul Lacului Ciad. Cazurile de violență sexuală au continuat să fie mult subraportate, din cauza stigmatizării, fricii de represalii, normelor sociale dăunătoare, absenței serviciilor, impunității, lipsei accesului umanitar și preocupărilor legate de siguranță (S/2022/272). Copiii cu dizabilități și copiii strămutați au fost deosebit de vulnerabili”.

Raportul anual al Secretarului General cu privire la copii și conflicte armate oferă recomandări Consiliului de Securitate pentru protecția copiilor în Burkina Faso, regiunea bazinului Lacului Chad, Nigeria și Filipine.

Idei generale de acțiune!

1. Faceți lobby la guvern dacă țara dvs. este implicată într-un conflict armat, să elaboreze sau să implementeze un plan de acțiune pentru a asigura protecția copilului <http://childrenandarmedconflict.un.org/our-work/action-plans>
2. Dezvoltarea unui cadru legal care să asigure că copiii anterior asociați cu grupuri/forțe armate nu sunt considerați criminali, ci victime și au acces la recuperare și reabilitare.
3. Dezvoltați/îmbunătățiți sistemele de înregistrare a nașterilor și de recensământ, facilitați urmărirea familiei și ajutați la evaluarea numărului de copii recrutați sau vulnerabile la recrutare.
4. Strângeți fonduri sau resurse în favoarea centrelor de reabilitare
5. Vizitați centrele de reabilitare pentru copiii demobilizați și organizați întâlniri/discuții cu copiii, personalul și persoane afectate.
6. Asigurați-vă că este oferită instruire pentru toți profesioniștii care lucrează cu copiii afectați de conflicte armate.
7. Organizați plimbări, marșuri sau orice altă acțiune publică care vă arată solidaritate cu acești copii chiar dacă este propria țară/regiune nu este ea însăși în război, cu hashtag-ul #childrennotsoldiers
8. Introduceți programe de educație pentru pace în școli.
9. Sprijinirea copiilor pentru a fi apărători ai drepturilor omului și sprijinirea organizațiilor care oferă sprijin victimelor încălcărilor grave.
10. Creați conștientizare despre cele cincizeci de țări care încă permit recrutarea copiilor în forțele armate.
11. Asigurați-vă că copiii victime ale încălcărilor grave sunt tratați în primul rând ca victime
12. Cere guvernului tău să respecte și să susțină Apelul Secretarului General al ONU pentru încetarea focului, precum și pentru încetarea imediată a recrutării și utilizării copiilor în conflictele armate, precum și eliberării tuturor copiilor, acordând în același timp prioritate asistenței pentru reintegrare în contextul pandemiei.

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Aflați despre drepturile voastre și despre acest subiect și deveniți un Apărător al Drepturilor Omului: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/SRHRDefenders/Pages/Defender.aspx>
- ❖ Ajutați la răspândirea gradului de conștientizare pe această temă prin distribuirea hashtagurilor noastre de mai jos pe rețelele sociale sau creați-vă propriile dvs
- ❖ Înțelegeți și împărtășiți că câmpul de luptă nu este un loc pentru tineri și nu vă gândiți la război ca la un joc
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului. Verificați Rezumatul <http://childrenandbusiness.org/the-principles/summary-of-the-convention-on-the-rights-of-the-child>
- ❖ Rămâneți informat și împărtășiți știri despre ceea ce se întâmplă cu copiii care cresc în țările afectate de conflict
- ❖ Promovați o cultură a păcii și sprijiniți inițiativele care ajută la crearea unor comunități mai sigure pentru copii
- ❖ Împuterniciți liderii tinerilor să impulsioneze inovația socială în comunități pentru a schimba reglementările și a ajuta la stoparea violenței împotriva copiilor și tinerilor

Idei pentru lideri și comunități

- Consolidarea capacității locale de a ajuta copiii afectați de război*
- Creșterea eforturilor pentru a se asigura că copiii au acces la asistență umanitară, chiar și în perioade de conflict*

*sursa: www.childrenandarmedconflict.un.org

TEMA 2. PREVENIREA VIOLENȚEI ȘI ABUZULUI SEXUAL ASUPRA COPIILOR

„Nici o violență împotriva copiilor nu este justificată și că orice violență împotriva copiilor poate fi prevenită.”

Kitul pentru prevenirea violenței împotriva copiilor și tinerilor 1-19 noiembrie 2021 are ca scop mobilizarea din ce în ce mai multe femei și bărbați care decid să se alăture factorilor de schimbare pentru o lume mai bună pentru prea mulți copii și tineri care se confruntă astăzi cu violență și abuz.

Ținta ODD 16.2. este mesajul nostru principal pentru a ne asigura că „terminăm cu abuzul, exploatarea, traficul și toate formele de violență împotriva și tortura copiilor.”

Definiție

Abuzul sexual asupra copilului este implicarea unui copil în activități sexuale pe care nu o înțelege pe deplin, pentru care nu își poate da consimțământul informat, pentru care copilul nu este pregătit din punct de vedere al dezvoltării sau care încalcă legile sau normele sociale ale societății.

Abuzul sexual asupra copiilor constă în activitatea dintre un copil și un adult sau dintre un copil și un alt copil, care, după vârstă sau dezvoltare, se află într-o relație de responsabilitate, încredere sau putere, cu activitatea având scopul de a satisface sau satisface nevoile celeilalte persoane.

Context/situații în care poate apărea abuzul sexual: Familie, școli (inclusiv călătoria către și de la școală), sector medical, facilități și instituții juridice, în contextul unui conflict armat, pe internet și prin intermediul rețelelor sociale etc.

Consecințele abuzului sexual

Efecte psihologice și fizice, cum ar fi sarcini nedorite, complicații ginecologice, boli cu transmitere sexuală, probleme de sănătate mintală, comportament suicidar, excludere socială, stigmatizare etc.

Violența sexuală împotriva copiilor este, de asemenea, „în mare parte invizibilă” și este în mare parte nedocumentată, afirmând că frica de „a intra în necazuri”, precum și rușinea și stigmatizarea contribuie la faptul că copiii nu raportează.” (Unicef).

Extras din Raport anual pe 2022 al Najat Maala M’Jid, Reprezentant Special al Secretarului General al ONU pentru violența împotriva copiilor.

„Copiii acționează ca agenți ai schimbării în eforturile de combatere a violenței. Într-adevăr, așa cum sa văzut pe parcursul pandemiei de COVID-19, copiii nu iau doar măsuri pentru a combate violența, ci deseori conduc această acțiune.

Copiii își susțin comunitățile și colegii, se conectează cu factorii de decizie și ajung la alți copii care sunt mai greu de atins. Copiii s-au implicat mult timp în acțiuni de la egal la egal și eforturile lor s-au intensificat încă din primele etape ale pandemiei, fie sub formă de consolidare a capacităților și transferul de cunoștințe, sau prin dezvoltarea rețelelor de sprijin de la egal la egal (...).

Oficiul va continua să identifice, să amplifice și să promoveze vizibilitatea rolului copiilor ca parte a soluției pentru încetarea violenței.

Copiii din întreaga lume acționau din ce în ce mai mult ca agenți ai schimbării pozitive chiar înainte de pandemie. Cu toate acestea, în ciuda creării și consolidării căilor de implicare a copiilor în procesele de luare a deciziilor de către state și alte părți interesate la nivel internațional, național și local, barierele în calea participării și implicării lor rămân considerabile. Aceste bariere includ norme culturale și sociale privind dreptul lor la voce în deciziile care îi afectează, precum și expunerea lor la violență ca o consecință directă a activismului lor”.

Versiunea actualizată 2022

Și astăzi aflăm că „în fiecare an, cel puțin un miliard de copii sunt expuși violenței. La fiecare cinci minute, un copil moare de o moarte violentă (Hillis et al.2016) undeva în lume.”

Cercetare revoluționară lansată de INTERPOL și ECPAT Internațional în exploatarea sexuală online a copiilor sugerează că atunci când imaginile online sau videoclipurile cu abuz sexual asupra copiilor prezintă băieți sau copii foarte mici, este mai probabil ca abuzul să fie sever.

O problemă de anvergură globală: știri alarmante!

„Abuzul sexual pe copii online, pornografia, exploatarea ajung la un punct critic.

Imaginile sunt oribile. Copii, unii de doar 3 sau 4 ani, fiind abuzați sexual și în unele cazuri torturați”.

Potrivit unui articol din New York Times din 2019, „companiile de tehnologie au raportat anul trecut un record de 45 de milioane de fotografii și videoclipuri online ale abuzului. În urmă cu mai bine de un deceniu, acest număr era mai mic de un milion. (...)”.

70% până la 85% din cazurile de abuz sexual, abuzatorul este cineva pe care copilul îl știe și în care are încredere.

La nivel mondial, aproximativ 15 milioane de adolescente cu vârsta cuprinsă între 15 și 19 ani au experimentat sex forțat în timpul vieții.

Idei generale pentru acțiune!

1. Asigurați-vă că guvernul vostru implementează Ținta SDG 16.2: "să stopeze abuzul, exploatarea, traficul și toate formele de violență împotriva copiilor"
2. Ascultați copiii și oferiți-le posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere și să îi trateze cu respect.
3. Formați copiii în școli și comunități cu privire la prevenirea abuzului și violenței împotriva copiilor.
4. Vorbiți mai devreme despre avansuri și abuz sexual
5. Promovați instituirea educației sexuale cuprinzătoare în școli
6. Solicitați autorităților locale și naționale să creeze și să actualizeze profilurile pedofililor cunoscuți
7. Solicitați ca Interpol să creeze și să actualizeze fișierele pedofililor cunoscuți
8. Inițiază programe care ajută la spargerea tăcerii colective pe probleme predominante legate de abuzul sexual asupra copiilor
9. Susține crearea de rețele și construirea de alianțe între copii- și organizații ale societății civile/ autorități locale/ guverne să consolideze măsurile de prevenire a abuzului și violenței
10. Sprijiniți și dezvoltați abilități pentru a permite adulților care lucrează cu tinerii pentru participarea semnificativă și etică cu copiii pentru prevenirea abuzului asupra copiilor
11. Asigurați-vă că există măsuri de prevenire, protecție și atenuare a consecințelor tuturor formelor de violență, stigmatizare și discriminare a adolescenților și tinerilor - în special fetelor și femeilor tinere - în timpul proceselor și procedurilor de carantină și autoizolare.
12. <https://www.unfpa.org/sites/default/files/resource-pdf/COVID-19>

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Vorbește dacă vezi, auzi sau experimentezi orice formă de abuz sexual
- ❖ Solicitați educație sexuală în școala dvs. și participați și implicați-vă în activități de prevenire în școala și comunitatea dvs
- ❖ Asigurați-vă includerea în cercetarea, planificarea, dezvoltarea, implementarea și monitorizarea activităților și programelor de prevenire
- ❖ Creați asociații și organizații de tineret, grupuri de tineret și centrele locale și să faciliteze schimbul de informații despre abuzuri și violență împotriva copiilor și tinerilor
- ❖ Ajutați la răspândirea gradului de conștientizare pe această temă prin distribuirea hashtagurilor noastre mai jos pe rețelele sociale
- ❖ Creați cercuri de compasiune
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului. Verifică rezumat

- ❖ <http://childrenandbusiness.org/the-principles/summary-of-the-convention-on-the-rights-of-the-child>

Idei pentru lideri și comunități

- Împuterniciți comunitatea societății civile învățarea despre prevenirea abuzului și violenței împotriva copiilor
- Promovați crearea de cercuri comunitare de compasiune către intensificarea acțiunilor și atingerea Obiectivului ODD #16.2
- Link către credință și drepturile copiilor: un studiu multi-religios despre Convenția cu privire la drepturile copilului: https://arigatouinternational.org/images/zdocs/files/209_CRC-Full-study-Publication-web_compressed_v2_r3.pdf
- Asigurați-vă că textele religioase, învățăturile, ceremoniile și practicile tradiționale sunt folosite pentru a promova respectul pentru copii – nu pentru a tolera sau comite violență împotriva copiilor.

TEMA 3. PREVENIREA BULLYINGULUI

Definiție

Bullying-ul este o formă de comportament agresiv care apare într-o manieră intenționată și repetată, determinând un alt copil să se simtă rănit. Bullying-ul poate lua mai multe forme, inclusiv răspândirea zvonurilor, amenințări, agresiuni fizice sau verbale, angajarea în practici insidioase, cum ar fi excluderea unui copil dintr-un grup pentru a-l răni, sau orice alte gesturi sau acțiuni care apar într-un mod mai puțin vizibil.

Care sunt tipurile de agresiune?

- Fizice: cum ar fi lovirea, lovirea cu pumnul, lovirea cu piciorul sau furtul sau deteriorarea bunurilor sau a bunurilor altcuiva.
- Verbal: cum ar fi invocarea, dezamăgirea, batjocorirea, etichetarea și amenințarea.
- Social: cum ar fi ignorarea sau lăsarea pe cineva afară în mod intenționat, excluderea dintr-un grup sau răspândirea zvonurilor despre el/ea.
- Psihologic: priviri urât, urmărirea, manipularea pe cineva pentru a crede că bullying-ul este o născocire a propriei sale imaginații.¹
- „Cyberbullying-ul este o altă încălcare a drepturilor copiilor. UNICEF definește” cyberbullying ca folosirea mesajelor electronice pentru a hărțui, a amenința sau a viza o altă persoană. Adesea, adulții nu sunt conștienți de faptul că se întâmplă și, prin urmare, nu pot ajuta.

Din cauza conectivității, mediile care ar fi putut fi cândva un sanctuar pentru copil, în special casa lui, sunt transformate într-o arenă de chin secret.

Consecințele agresiunii:

Există multe efecte negative pe termen lung pentru copiii care au fost hărțuiți, inclusiv rezultate psihologice, cum ar fi depresia, anxietatea și satisfacția scăzută în viață.

Alte consecințe includ un risc crescut de tulburări de alimentație și dificultăți sociale și relaționale, cum ar fi singurătatea și retragerea socială.

Care sunt semnele că un copil este hărțuit?

- Leziuni inexplicabile
- Îmbrăcămintă, cărți, electronice sau bijuterii pierdute sau distruse
- Dureri frecvente de cap sau de stomac, senzație de rău sau prefăcând boală
- Schimbări ale obiceiurilor alimentare, cum ar fi săritul brusc peste mese sau alimentația excesivă. Copiii pot veni acasă de la școală înfomețați pentru că nu au mâncat prânzul.
- Dificultate de somn sau coșmaruri frecvente
- Note în scădere, pierderea interesului pentru teme școlare sau nedorirea de a merge la școală
- Pierderea bruscă a prietenilor sau evitarea situațiilor sociale
- Sentimente de neputință sau scădere a stimei de sine
- Comportamente autodistructive, cum ar fi fuga de acasă, auto-rănirea sau vorbirea despre sinucidere

Care sunt semnele că un copil îi agrează pe alții?

- Intră în lupte fizice sau verbale
- Are prieteni care îi agrează pe alții
- Sunt din ce în ce mai agresivi
- Este trimis frecvent la biroul directorului
- Are bani suplimentari inexplicabili sau lucruri noi
- Dă vina pe alții pentru problemele lor
- Nu acceptă responsabilitatea pentru acțiunile lor
- Sunt competitivi și își fac griji pentru reputația sau popularitatea lor

Bullying-ul în copilărie și adolescență este o problemă majoră de sănătate publică care a afectat unul din trei copii din țări din toate veniturile din luna precedentă. Riscul crescut de sănătate precară,

rezultatele educaționale și sociale asociate cu hărțuirea sunt bine recunoscute în copilărie și acum se știe că se extind și în viața adultă.

Este nevoie urgentă de cercetare pentru a stabili impactul COVID-19 asupra prevalenței tuturor formelor de hărțuire în copilărie și adolescență și a intervențiilor semnificative instalate în anticiparea nivelurilor ridicate.” <https://bjgp.org/content/71/704/122>

Bullying în cifre:

- La nivel global, s-a estimat că cel puțin de 30% dintre elevii de liceu se vor confrunta cu hărțuirea cibernetică.
- Un studiu din 40 de țări în curs de dezvoltare a arătat că în medie 42% dintre băieți și 37% dintre fete au fost expuși la agresiune.⁵
- Conform cercetărilor efectuate de o organizație de caritate anti-bullying, 37% dintre adolescenții care au răspuns au spus că au fost hărțuiți pe Facebook.
- 6% dintre copii au avut fotografiile lor explicite partajate fără permisiunea lor.
- 25% au făcut obiectul unor zvonuri online despre viața lor sexuală. Și 31% au văzut oameni de vârsta lor creând profiluri false pentru a împărtăși fotografii sexuale cu o terță parte.
- Mai îngrijorător este că 9% au primit amenințări sexuale de la persoane de vârsta lor.
- Nouă din 10 tineri cred că bullying-ul este o problemă omniprezentă în comunitățile lor.
- La nivel mondial, aproape 130 de milioane (puțin mai mult de 1 din 3) elevi cu vârste cuprinse între 13 și 15 ani se confruntă cu hărțuirea

Idei generale pentru acțiune!

1. Învață-ți copiii de la o vârstă fragedă diferența dintre jocul și hărțuirea și că bullying-ul este inacceptabil
2. Facilitează și încurajează participarea tinerilor în politică și societatea civilă atât la nivel local, cât și la nivel național
3. Faceți din participarea tinerilor o prioritate în politicile publice
4. Asigurați-vă că școlile au mecanisme de siguranță și raportare confidențială pentru studenți, intervenția și recuperarea victimelor, precum și reabilitarea celor care au fost hărțuiți
5. Stabiliți și promovați un mediu fără violență și sensibilizați împotriva agresiunii în școli și spații publice. <http://unesdoc.unesco.org/images/0024/002469/246970e.pdf>
6. Creați un sistem de raportare fiabil și de încredere pentru studenți și linii de asistență, astfel încât copiii să se simtă în siguranță să raporteze confidențial agresiunea
7. Configurați linii telefonice gratuite de asistență pentru copii și/sau colaborați cu cei existente și asigurați-vă că serviciile sunt accesibile
8. Implicați copiii și tinerii în pledoaria pentru prevenirea agresiunii prin teatru interactiv, proiecte de artă și producția de ghiduri, manuale și videoclipuri <https://www.youtube.com/watch?v=7oKjW1OIjuw>
9. Limitați timpul petrecut pe ecran și monitorizați accesul copiilor lor online, în timp ce vă asigurați, de asemenea, că copiii sunt în siguranță online
10. Consultați Declarația universală privind siguranța online a copiilor https://www.broadbandcommission.org/Documents/workinggroups/ChildOnlineSafety_pdf

Ce pot să facă tinerii?

- ❖ Dezbată și brainstorming despre cum să oprești bullying-ul
- ❖ Construiește o rețea de sprijin pentru a fi un loc sigur pentru copiii agresați
- ❖ Împărtășește comunității locale și media ideile voastre de prevenire a agresiunii
- ❖ Aflați cum să identificați comportamentul de agresiune de toate tipurile, moduri eficiente
- ❖ pentru a evita sau opri agresiunile, cum să vorbim împotriva agresiunii, cum să fiți un avocat pentru cei care sunt hărțuiți, cum să acceptați coaching și fii un antrenor pentru alții

- ❖ Dacă nu ai spune ceva în fața cuiva, nu ar trebui să le spuneți online, prin mesaje text sau postând în orice alt mod
- ❖ Deveniți un ambasador al adolescenților pentru STOP BULLYING, dacă sunteți un susținător împotriva agresiunii, aveți note excelente, experiență de vorbit în public și sunteți un lider în școala dvs. sau comunitate ai putea fi un ambasador al adolescenților
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului. Verifică rezumatul pe paginile <http://childrenandbusiness.org/the-principles/summary-of-the-convention-on-the-rights-of-the-child>

Idei pentru lideri religioși și comunități

- Învățați copiii greutatea cuvintelor, să fie atenți la ceilalți și să demonstreze bunătate blândă
- Vorbiți cu copiii și cu părinții lor pentru a urma educația online pentru asigurarea continuității educației
- „Biserica este un loc în care ești învățat să nu mai minți, oprește-te din a îi bate pe cei mici, schimbă-ți comportamentul” – spune un copil în Nigeria
- Bisericile pot introduce și exemple ale noțiunii de compasiune, pentru a ajuta copiii și tinerii în situații dificile și pentru a învăța despre acțiunea colectivă de compasiune.

TEMA 4. PREVENIREA NEGLIJĂRII

Definiție

Neglijarea reprezintă eșecul de a satisface nevoile fizice și fiziologice ale copiilor, de a îi proteja de pericol sau de a obține înregistrarea medicală a nașterii sau alte servicii atunci când cei responsabili de îngrijirea copiilor au mijloacele, cunoștințele și accesul la servicii pentru a face acest lucru.

Care sunt tipurile de neglijare a copilului?

Neglijarea fizică include eșecul de a proteja copilul de vătămări sau de a-i asigura nevoile de bază, inclusiv hrana adecvată, adăpost, îmbrăcăminte și îngrijire medicală de bază.

Neglijarea psihologică sau emoțională poate însemna lipsa oricărui sprijin emoțional și dragoste, neatenție cronică față de copil și expunerea la violența partenerului intim, abuzul de droguri sau alcool.

Neglijarea educațională este nerespectarea legilor care impun îngrijitorii să-și asigure educația copiilor prin prezența la școală sau în alt mod. Mai mult, abandonul este o altă formă de neglijare.

Orice copil poate suferi neglijare, dar unii sunt mai expuși riscului, cum ar fi copiii care:

- sunt în îngrijire / caută azil / locuiesc cu un părinte care are probleme cu drogurile sau alcoolul / suferă de probleme de sănătate mintală / se află în o relație abuzivă în familie / trăind în sărăcie, locuințe necorespunzătoare sau într-o zonă defavorizată / având părinți care au fost abuzați sau neglijați ei înșiși.

<https://www.childhelplineinternational.org/wp-content/uploads/2019/11/Voices-of-Children-2017-2018-FINALSpreads.pdf>

Articolul 19 - Convenția cu privire la drepturile copilului

1. Statele părți vor lua toate măsurile legislative, administrative, sociale și educaționale corespunzătoare pentru a proteja copilul de toate formele de violență fizică sau mentală, vătămare sau abuz, neglijare sau tratament neglijent, maltratare sau exploatare, inclusiv abuz sexual, în timpul îngrijirii din partea părinților, a tutorilor legali sau a oricărei alte persoane care are grijă de copil.

2. Astfel de măsuri de protecție ar trebui să includă, după caz, proceduri eficiente pentru stabilirea de programe sociale pentru a oferi sprijinul necesar pentru copil și pentru cei care au grijă de acesta, precum și pentru alte forme de prevenire și pentru identificarea, raportarea, trimiterea, investigarea, tratamentul și urmărirea cazurilor de maltratare a copiilor descrise mai sus și, după cum este adecvată, pentru implicarea judiciară.

Child Helpline Network International.

Strategia CHILD HELPLINE INTERNATIONAL STRATEGIA 2016-2020.

- În 2018, 1 miliard de copii cu vârsta cuprinsă între 2-17 ani – sau unul din doi copii – au suferit violență sau neglijare fizică, sexuală sau emoțională.
- Copiii cu dizabilități au de patru ori mai multe șanse de a suferi din cauza abuzului sau neglijării.
- Băieții și fetele contactează liniile de asistență pentru copii în număr egal pentru a vorbi despre neglijare (49% față de 51%).
- 30% dintre copiii abuzați și neglijați își vor abuza sau neglija ulterior copiii.

Idei generale de acțiune!

1. Faceți lobby guvernului dumneavoastră pentru a pune în aplicare un plan național de acțiune și un sondaj pentru a colecta date despre neglijarea copilului
2. Stabiliți servicii de informare adaptate copiilor pentru a identifica copiii expuși riscului
3. Creșteți gradul de conștientizare a publicului pentru a educa comunitatea despre neglijare
4. Sprijiniți eforturile de abordare a problemelor sociale precum sărăcia, abuzul de substanțe și violența în familie.
5. Promovați și încurajați programele de educație pentru părinți și coaching

<https://www.crin.org/en/library/publications/what-workstackling-child-abuse-and-neglect-manual-policy-makers-managers-and>

6. Sugerați programe de vizitare la domiciliu ca parte a politicii de protecție a copilului. Programele de vizitare la domiciliu implică vizite din partea asistentelor către părinți și copii mici în familiile lor pentru a oferi sprijin, educație și informații
7. Organizați grupuri de suport social, precum „cercul părinților”: grupuri de auto-ajutorare pentru a împărtăși idei, informații și resurse, sau „părinții anonimi”, conduse de părinți și facilitatori formați profesional pentru a întări familiile, a construi comunități atente, a reduce izolarea socială și a dezvolta strategii de coping
8. Explorați posibilitatea unor alternative comunitare pentru plasarea copiilor în instituții
9. Monitorizați și revizuiți în mod regulat plasarea copiilor în instituții sau îngrijire alternativă și efectuați controale regulate
10. Sprijiniți crearea și întreținerea liniilor de asistență și a liniilor de asistență telefonică pentru a raporta neglijarea
11. Sprijin parental și măsuri de eliberare a stresului: s-a constatat că programele intensive de vizite la domiciliu la proaspete mame au redus abuzul asupra copilului și neglijarea; câteva dintre aceste servicii ar putea fi efectuate virtual în timpul izolării (Conti et al. 2020). Societatea civilă și organizațiile care sprijină copiii și adolescenții pot facilita un parenting sănătos. Pe termen lung, sunt necesare resurse pentru a sprijini serviciile de bază de sănătate mintală și psihosociale.
12. Folosiți acest timp provocator pentru a construi conexiuni mai puternice cu copiii tăi, făcând activități de zi cu zi împreună acasă, vorbind cu ei și promovând reflecțiile etice ale copiilor și răspunsul la grija față de ceilalți. Hai să promovăm înțelegerea de către copii a propriei semnificații ca parte a țesăturii sociale și modul în care acțiunile lor au impact asupra celorlalți.
13. Exemplul nostru este cel mai bun profesor pentru copiii noștri!

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Găsiți și abordați consilierii și serviciile de îngrijire a copilului cele mai apropiate de voi
- ❖ Dacă bănuiți că cineva este neglijat oferiți-vă sprijinul, probabil că se simte foarte singur și neputincios și le-ar prinde bine să aibă pe cineva care doar îi va asculta, le-ar putea da putere să găsească o soluție la situația lor
- ❖ Dacă observați o problemă de neglijare, sunați la o linie de asistență (1 din zece apeluri către liniile de asistență pentru copii din întreaga lume se referă la neglijare)
- ❖ Înțelegeți-vă drepturile ca copil/tânăr adult
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului: <http://childrenandbusiness.org/the-principles/summary-of-the-convention-on-the-rights-of-the-child>
- ❖ Împuterniciți liderii tinerilor pentru a stimula inovația socială, comunitățile, pentru a schimba reglementările și pentru a ajuta la stoparea violenței împotriva copiilor și tinerilor

Idei pentru lideri și comunități

- Ajutați familiile în criză:
- Copiii care trăiesc în case cu probleme legate de abuzul de substanțe sunt expuși unui risc mai mare de abuz și neglijare a copiilor.
- Abuzul de opioace se răspândește ca un incendiu. Niciun oraș nu este prea mic. Nicio familie nu este imună.
- Fii o biserică care se prezintă pentru a ajuta copiii neglijăți.
- Comunitatea va observa că bisericii tale îi pasă de copii.
- De multe ori credem că trebuie să începem ceva în bisericile noastre.
- Este ușor să trecem cu vederea faptul că există eforturi existente la care am putea contribui.

TEMA 5. PREVENIREA MUNCII COPIILOR

Definiție

Termenul de muncă a copiilor este adesea definit ca muncă care îi privează pe copii de copilărie, de potențialul lor și de demnitatea lor. Nu toată munca depusă de copii ar trebui clasificată drept muncă a copiilor (adică activități precum ajutorarea părinților la domiciliu, asistarea într-o afacere de familie sau câștigarea de bani de buzunar în afara orelor de școală).

Munca copiilor se referă la munca care:

- Este periculoasă din punct de vedere mental, fizic, social sau moral și dăunător copiilor și interferează cu educația acestora
- Îi privează de posibilitatea de a merge la școală
- Îi obligă să părăsească școala prematur, sau
- Le cere să încerce să combine frecvența la școală cu munca grea și orele lungi.

În formele sale cele mai extreme, munca copiilor implică înrobirea copiilor, separați de familiile lor, expuși la pericole și boli grave și/sau lăsați să se descurce singuri pe străzi, adesea la o vârstă foarte fragedă. Dacă anumite forme de „muncă” pot fi numite sau nu „muncă a copiilor” depinde de vârsta copilului, de tipul și de orele de muncă prestate, de condițiile în care este prestată și de legile în vigoare în țări individuale. Răspunsul variază de la o țară la alta, precum și între sectoare din fiecare țară.

Câți copii lucrători sunt în India?

Au fost cu 16,8 milioane mai mulți copii cu vârste cuprinse între 5 și 11 ani în muncă în 2020 decât în 2016.

Munca copiilor crește dacă nu se iau măsuri urgente de atenuare. O nouă analiză sugerează că încă 8,9 milioane de copii vor fi supuși muncii copiilor până la sfârșitul anului 2022, ca urmare a sărăciei în creștere determinată de pandemie.

https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/ed_norm/ipecc/documents/publication/wcms_800728.pdf

„Pentru prima dată în două decenii, numărul copiilor puși la muncă a crescut – la 160 de milioane în întreaga lume, reprezentând o creștere de 8,4 milioane în patru ani – în timp ce alte milioane sunt expuse riscului din cauza pandemiei de COVID-19”, conform unui nou raport al ONU, 9 iunie 2021 - <https://news.un.org/en/story/2021/06/109368>

„Raportul avertizează că progresul pentru a pune capăt muncii copiilor a stagnat pentru prima dată în ultimii 20 de ani, inversând tendința anterioară de scădere, care a dus la scăderea numărului de muncitori cu 94 de milioane între 2000 și 2016.”

„(...) COVID-19 pune în pericol progresele înregistrate în Asia și Pacific, precum și în regiunile din America Latină și Caraibe.

Raportul avertizează că la nivel global, „nouă milioane de copii în plus sunt expuși riscului de a fi împinși în munca copiilor până la sfârșitul anului 2022, ca urmare a pandemiei, care ar putea ajunge la 46 de milioane fără acces la o acoperire critică de protecție socială”.

Pentru a citi mai multe:

<https://news.un.org/en/story/2021/06/1093682>

Munca copiilor este concentrată în primul rând în agricultură (70%), 20% în servicii; și 10% în sectorul industrial, inclusiv minerit.

Niciun copil cu vârsta sub 18 ani nu ar trebui să efectueze lucrări periculoase, așa cum este stipulat în Convențiile OIM privind munca copiilor, și anume Convenția privind vârsta minimă, 1973 (nr. 138).

Munca copiilor este mai răspândită în rândul băieților decât al fetelor la orice vârstă, dar când sunt luate în considerare 21 de ore pe săptămână de treburi casnice, diferența de gen în ceea ce privește munca copiilor se reduce.

173 de țări au ratificat Convenția Vârstei Minime OIM, care precizează vârsta minimă între 14 și 16 ani, în funcție de alegerea statului.

Idei generale de acțiune!

1. Faceți lobby guvernului dvs. pentru a integra preocupările legate de munca copiilor în securitatea socială sensibilă la copii (educație, asistență medicală, nutriție) <http://www.ilo.org/ipecc/Informationresources/lang--en/index.htm>
2. Cereți angajatorilor să respecte standardele de muncă și companiilor să se angajeze să respecte un cod cuprinzător de principii, cum ar fi Ethical Trade Initiative: <http://www.ethicaltrade.org>
3. Opriți copiii să lucreze în locuri periculoase. Vă împărtășim zece sfaturi pentru a ajuta la eliminarea muncii copiilor: <https://humaneeducation.org/2017/10-tips-for-helping-end-child-labor>
4. Creșteți gradul de conștientizare cu privire la pericolele muncii copiilor pentru dezvoltarea copiilor în comunitatea dvs
5. Implementați la nivel local Schema de Monitorizare a Municipii Copilului OIM
6. Cooperați cu inițiativele locale care urmăresc să împiedice copiii să lucreze în locuri periculoase
7. Elaborați o foaie de parcurs regională pentru a pune capăt muncii copiilor, cu repere realizabile în termen și alocări de resurse sugerate.
8. Faceți lobby guvernului dumneavoastră pentru a asigura accesul la educație gratuită și obligatorie
9. Oferiți educație și instruire privind practicile de muncă sigure și sănătoase, furnizarea gratuită de echipamente de protecție individuală și accesul la serviciile de sănătate publică https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/ed_norm/ipecc/documents/publication/wcms_74528_7.pdf
10. Asigurați-vă că răspunsurile pe termen scurt și mediu sunt consolidate în contextul efectelor prelungite ale crizei asupra atingerii ODD-urilor și în conformitate cu standardele internaționale ale muncii

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Comemorarea Zilei Mondiale Împotriva Muncii Copilului pe **12 iunie** în fiecare an
- ❖ Înțelegeți și ajutați alți copii să-și înțeleagă drepturile (în special dreptul lor la pace și educație) și importanța educației
- ❖ Organizați discuții acasă și în școli despre munca copiilor
- ❖ Ajutați la răspândirea gradului de conștientizare pe această temă prin distribuirea hashtagurilor noastre mai jos pe rețelele sociale
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului, <http://childrenandbusiness.org/the-principles/summary-of-the-convention-on-the-rights-of-the-child>
- ❖ Consultați Raportul soluții pentru tineret 2018 <https://drive.google.com/file/d/1CoMNN9gUOcDpKWpmqBmn52hvAXJAZ7IW/view>

Idei pentru lideri și comunități

- Încurajați și contribuiți la activitățile de protecție a comunității pentru a ajuta la stoparea muncii copiilor
- Sprijiniți copiii și adolescenții în a ajunge la factorii de decizie și publicul larg astfel încât opiniile lor și ideile pot fi auzite și luate în considerare
- Încurajați actorii societății civile să se angajeze într-un dialog constructiv pentru a cunoaște și a respecta Convenția cu privire la drepturile copilului
- Evidențiați faptul că asigurarea faptului că nimeni nu este lăsat în urmă este legată de o viziune multi-religioasă a umanității noastre comune
- Ajutați la crearea Cercurilor de compasiune comunitare

✚ TEMA 6. PREVENIREA PEDEPSIRII CORPORALE

Definiție

Dreptul copiilor de a fi protejați împotriva pedepselor corporale este evidențiat în articolul 19 din Convenția privind drepturile copilului și în Comentariul general nr. 8 al CRC, care definește pedeapsa corporală sau fizică ca „orice pedeapsă”. În care se folosește forța fizică și se intenționează să provoace un anumit grad de durere sau disconfort, oricât de ușoară.” Link către CRC: <https://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CRC.aspx>

„Majoritatea implică lovirea (lovirea, plesnirea, lovirea) copiilor cu mâna sau cu un instrument – bici, băț, centură, pantof, lingură de lemn etc. Poate implica și lovirea cu picioarele, scuturarea, aruncarea, zgărirea, ciupirea, mușcarea, smulgerea părului sau urechile de box, forțând copiii să rămână în poziții incomode sau ingerarea forțată.”

- Pe lângă pedeapsa fizică, există și alte forme non-fizice de pedeapsă care sunt, de asemenea, crude și degradante și, prin urmare, incompatibile cu Convenția CR. Acestea includ, de exemplu, pedeapsa, care slăbește, umilește, denigrează, țapi ispășitori, amenință, sperie sau ridiculizează copilul.
- Un număr enorm de copii se confruntă cu pedepse corporale în casele lor, în școli, în mediile de îngrijire și de muncă și în sistemul penal din toate regiunile lumii.
- 3 din 4 copii mici sunt supuși în mod regulat unei discipline violente de către îngrijitorii lor. Aproximativ 600 de milioane de copii sub vârsta de 5 ani trăiesc în țări în care practica este legală în casele lor.”
- „Pedepsele corporale afectează copiii indiferent de vârstă, rasă, sex și mediul social. Dar, adesea, cei mai vulnerabili - copiii cu dizabilități, tineri și marginalizați social - sunt cei care se confruntă cu niveluri mai mari de pedepse violente. Formele violente de disciplină pot fi, de asemenea, experimentate diferit de băieți și fete și pot fi folosite pentru a consolida normele de gen.”
- **Ținta ODD 16.2: „Încetarea abuzului, exploatării, traficului și tuturor formelor de violență împotriva și torturii copiilor”.**
- „Prevenirea pedepselor corporale este cheia pentru a pune capăt violenței împotriva copiilor (ținta ODD 16.2) și pentru a reduce violența în întreaga societate pe termen lung.
- Este, de asemenea, esențial pentru a lucra spre alte ținte ODD, inclusiv cele legate de sănătate (ODD 3), educație (ODD 4), violență împotriva femeilor și fetelor (ODD 5 și 16), egalitate (ODD 5 și 10) și stabilitate economică și creștere (SDG 8).

Extrase din „*Perspectiva globală asupra pedepselor corporale și a efectelor acestora asupra copiilor*” de Ben Freer, dr., profesor la Universitatea Fairleigh Dickinson SUA – iunie 2020

„În rezumat, deși dimensiunea efectelor este neclară, majoritatea cercetărilor anterioare au identificat o multitudine de asocieri negative între utilizarea pedepselor corporale și dezvoltarea copilului, constatând în același timp absența beneficiilor utilizării pedepselor corporale și nici diferențelor bazate pe diferențele rasiale sau etnice. În plus, expunerea la pedeapsa corporală crește riscul de expunere la abuz fizic, care s-a teoretizat ca fiind din cauza unei escalade a violenței în timp (Ateah & Durant, 2005).

În total, utilizarea pedepselor corporale pare să nu ofere niciun beneficiu semnificativ dezvoltării copilului și multe efecte dăunătoare.”

În 34 de state, pedepse corporale - biciuirea, lovirea cu bastonul- este încă legală în conformitate cu legislația de stat, tradițională și/sau religioasă ca sentință pentru infracțiunile comise de minori: Afganistan, Bahamas, Bangladesh, Barbados, Botswana, Brunei, Darussalam, Columbia, Dominica, Ecuador, Grenada, Guyana, India, Indonezia, Iran, Kiribati, Libia, Malaezia, Maldive, Mauritania, Nigeria, Pakistan, Qatar, Arabia Saudită, Singapore, Somalia, St. Vincent și Grenadinele, Statul Palestina, Tonga, Tuvalu, Emiratele Arabe Unite, UR Tanzania, Vanuatu, Yemen, Zimbabwe

<https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019>

30 de state au interzis pedepsele corporale în toate școlile.

Aproape 300 de milioane de copii cu vârsta cuprinsă între 2 și 4 ani din întreaga lume (3 din 4) se confruntă cu o disciplină violentă din partea îngrijitorilor lor în mod regulat⁴

Un studiu de caz asupra impactului unei interdicții asupra pedepsirii corporale

„În 1983, Finlanda a devenit a doua țară, după Suedia, care a adoptat o lege care interzice pedepsele corporale asupra copiilor din partea părinților. După 28 de ani, țara a realizat un studiu în Finlanda de Vest pentru a examina rezultatele interdicției cu concluziile publicate ulterior de Österman și colegii săi (2014). Acești cercetători au descoperit că a existat o scădere semnificativă a experienței pedepselor corporale numai după ce legea a fost adoptată și nu în anii care au precedat interdicția sugerând că „o scădere a pedepselor fizice a copiilor nu are loc automat ci că este necesară implementarea unei legi.”. Studiul a dezvăluit, de asemenea, un impact semnificativ asupra sănătății mintale, atât bărbații, cât și femeile care au suferit pedepse corporale în copilărie, raportând mai multe probleme de sănătate mintală, depresie, idei suicidare, abuz de alcool și probleme conjugale care au dus la divorț. Aceste rezultate negative asociate cu experiența pedepselor corporale susțin în continuare constatările raportate mai devreme în această lucrare. În total, studiul de caz din Finlanda demonstrează puterea imensă și importanța unui guvern care interzice utilizarea pedepselor corporale pentru a promova siguranța, securitatea și dezvoltarea sănătoasă a copiilor”.

Programe eficiente de parenting pentru a preda disciplina non-violentă

„Este clar că un mecanism de protejare a copiilor de experiența pedepselor corporale este prin intervenția legală la nivel de stat. Cu toate acestea, există și dovezi că programele parentale pot schimba atitudinile față de utilizarea pedepselor corporale. De exemplu, cercetătorii au demonstrat că o intervenție scurtă poate reduce atitudinile favorabile față de pedeapsa corporală printr-o sarcină scrisă sau de lectură (Griffen, Robinson & Carpenter, 2000; Holden, Brown, Baldwin și Croft Cadera, 2014; Robinson, Funk, Beth & Bush, 2005), oferind cărți educaționale despre pedeapsa corporală (Reich, Penner, Duncan și Auguer, 2012) și o psihoeucație bazată pe video pentru a promova strategii disciplinare alternative (Scholer, Hamilton, Johnson și Scott, 2010).

Un studiu a extins aceste intervenții scurte pentru a oferi o abordare a interviului motivațional de o oră pentru mamele copiilor cu vârste cuprinse între 3 și 5 ani, care a urmărit să înțeleagă perspectiva unei persoane și să promoveze o schimbare a acestei perspective despre pedeapsa corporală (Holland & Holden, 2016).

Acest studiu a dus la o scădere a atitudinilor favorabile față de pedeapsa corporală și intenția de a folosi pedeapsa corporală care a continuat să scadă chiar și după o lună de urmărire.

Cercetările viitoare, trebuie să examineze dacă aceste tipuri de intervenții pot fi eficiente în schimbarea comportamentului parental pe lângă atitudini și intenții. În ciuda lipsei de cercetare demonstrând că aceste intervenții au redus utilizarea pedepselor corporale, cercetările anterioare au demonstrat că atitudinile față de pedeapsa corporală sunt strâns asociate cu rapoartele de folosire a bălței (Holden, Coleman și Schmidt, 1995) și astfel intervențiile pentru a viza atitudinile rămân o direcție promițătoare pentru intervenție și cercetare.”

Concluzii

„Folosirea pedepselor corporale este o problemă serioasă pentru sănătatea, siguranța și securitatea copiilor din întreaga lume. Cercetările anterioare au legat în mod clar utilizarea pedepselor corporale cu o multitudine de rezultate negative atât pe termen scurt, cât și pe termen lung în copilărie și la vârsta adultă, iar utilizarea pedepselor corporale de către părinți crește riscul de abuz fizic. Este clar că folosirea violenței are efecte dăunătoare asupra copiilor și statele ar trebui să ia inițiativa de a adopta o legislație care să interzică folosirea pedepselor corporale. Într-adevăr, în timp ce numărul statelor care au adoptat o astfel de legislație a crescut dramatic în ultimii ani, există încă aproximativ 90% dintre copii din întreaga lume care nu sunt pe deplin protejați de violența în casă (Inițiativa globală pentru a pune capăt tuturor pedepselor corporale, 2019). Acest eșec în atingerea obiectivelor Convenției cu

privire la drepturile copilului și ODD 16.2 trebuie abordat și corectat pentru o societate productivă și de succes.”

Ce pot face comunitățile pentru a pune capăt pedepsei corporale a copiilor (preluat din Raportul conferinței speciale) <http://endcorporalpunishment.org/wp-content/uploads/2018/06/Special-report-Malta-spreads.pdf>

org/wp-content/uploads/2018/06/Special-report-Malta-spreads.pdf

- Modelați și promovați educația parentală pozitivă, non-violentă.
- Explicați de ce legalitatea și practicarea pedepselor corporale sunt incompatibile cu valorile universale de compasiune, egalitate, dreptate, echitate și non-violență.
- Plasați copiii în centrul comunității. Permiteți participarea semnificativă a copiilor și asigurați-vă că vocile și opiniile lor să fie auzite.
- Organizați evenimente dedicate încetării violenței legalizate împotriva copiilor.
- Promovați sensul „disciplinei” ca predare și îndrumare, nu ca pedeapsă fizică; oferi sprijin și resurse pentru părinți
- Vorbiți despre efectele nocive ale pedepselor corporale
- Asigurați-vă că textele religioase, scripturile, învățăturile și ceremoniile și practicile tradiționale sunt folosite pentru a promova respectul față de copii – nu pentru a tolera sau comite violență împotriva copiilor
- Folosiți oportunități din viața comunității religioase, cum ar fi pregătirea căsătoriei și nașterea unui copil, pentru a evidenția pericolele pedepselor corporale și pentru a promova educația parentală pozitivă non-violentă.
- Legați problema pedepselor corporale și nevoia urgentă de a le interzice cu campanii pentru a pune capăt violenței împotriva femeilor și fetelor.
- Identificați riscurile pentru protecția copilului în comunitatea religioasă; să se asigure că există mecanisme de responsabilitate și raportare.
- Asigurați-vă că politicile de protecție și salvagardare a copilului denunță în mod explicit pedepsele corporale.
- Încurajați comunitatea să sprijine activ reforma legii la www.endcorporalpunishment.org
- Colaborați cu alții, inclusiv cu guvernele, ONG-urile și consiliile interconfesionale pentru interzicerea și eliminarea tuturor pedepselor corporale aplicate copiilor. Pentru mai multe informații și resurse, consultați www.churchesfornon-violence.org

Transformarea copilărilor non-violente în realitate

Scopul final al interzicerii pedepselor corporale este de a se asigura că niciun copil nu se confruntă cu aceasta, eliminând complet utilizarea acestuia. Interdicția legală transmite un mesaj clar că lovirea și rănirea unui copil, indiferent de motiv, este greșită, la fel cum este greșit să lovi și să răniți adulții. Dar punerea în aplicare a legii nu se referă doar la a răspunde adulților care pedepsesc violent copiii, ci în primul rând se referă la transformarea atitudinilor și practicii, astfel încât pedeapsa fizică să nu mai fie văzută ca acceptabilă, permițând o schimbare a normelor sociale către metode pozitive, non-violente de creștere a copiilor.

Lista preliminară a măsurilor de însoțire a interdicției (preluată din Raportul conferinței speciale) <http://endcorporalpunishment.org/wpcontent/uploads/2018/06/Special-report-Malta-spreads.pdf>

- Diseminare largă și explicare a legii și a implicațiilor acesteia
- Îndrumări detaliate, pentru toți cei implicați, cu privire la modul în care legea ar trebui să fie implementată în interesul superior al copiilor
- Comunicarea copiilor și adulților a dreptului copiilor la protecție împotriva pedepselor corporale și a tuturor celorlalte forme crude sau degradante de pedeapsă
- Diseminarea de informații cu privire la pericolele pedepsei corporale
- Promovarea formelor pozitive, non-violente de disciplină în rândul publicului, copiilor, părinților, altor îngrijitori, cadrelor didactice etc.

- Integrarea implementării/implicării interdicției în sistemele naționale și locale de protecție a copilului
- Atragerea de resurse necesare
- Evaluarea impactului reformei legii și a altor măsuri, printr-un sondaj de referință și anchete periodice de urmărire, interviuarea copiilor și a părinților

Puncte posibile pentru comunicarea mesajelor cheie

- Servicii pre și postnatale
- Toate celelalte servicii de sănătate și contacte cu practicienii din domeniul sănătății cu părinții, viitorii părinți și copii
- Intrarea în preșcolaritate, intrarea în școală, programa școlară și setările educaționale informale
- Servicii sociale și de asistență în contact cu copiii (inclusiv copiii din toate mediile non-familiale) și cu familiile
- Formarea inițială și continuă a tuturor celor care lucrează cu și pentru familii și copii, inclusiv profesori, îngrijitori etc.
- Elemente ale societății civile în contact cu copiii și familiile, inclusiv grupurile religioase/de credință
- Mass-media, internet, rețele sociale etc.

„Violența nu este o chestiune privată care ar trebui lăsată la latitudinea familiilor să fie rezolvată, ci o chestiune a drepturilor omului pe care statele au datoria să o susțină.”

Idei generale pentru acțiune!

1. Identificați și analizați factorii care contribuie la folosirea pedepsei corporale și obstacolele care trebuie să fie depășite pentru a o interzice și a o elimina
2. Distribuți, predați și sensibilizați cu privire la documentele cheie, recomandările și tratatele privind drepturile omului care evidențiază drepturile copilului de a fi protejat de pedepse corporale și traduceți-le în limba locală.
3. Faceți lobby guvernului dumneavoastră pentru a promova o abordare a interzicerii pedepsei bazată pe drepturi și asigurați-vă că există legislație care să interzică pedepsele corporale în casă, școli, instituții penale și toate mediile. Acolo unde există legislație, asigurați implementarea eficientă
4. Promovați și dezvoltați în cadrul comunității cursuri despre forme alternative de disciplină și comunicare nonviolentă
5. Includeți instruire privind metodele pozitive de disciplină în programele de învățământ ale profesorilor și abordați cauzele comportamentului violent al profesorilor și elevilor.
6. Convocați dezbateri publice pentru a contesta miturile/normele
7. Includeți în programa școlară formarea în domeniul drepturilor copilului și abilitățile de rezolvare a conflictelor
8. Creați conștientizarea efectelor nocive ale pedepselor corporale asupra copiilor
9. Îndemnați guvernele să comemorați ziua de 19 noiembrie, Ziua pentru prevenirea violenței împotriva copiilor și tinerilor și includeți ținta ODD #16.2!
10. Plasați copiii în centrul comunității. Activați participarea semnificativă a copiilor și să prevadă vocile și opiniile lor să fie auzite.

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Rupeți tăcerea împotriva violenței din copilărie Video <https://vimeo.com/235105991>
- ❖ Comunicați și contactați linia de asistență locală în cazul în care prietenul, fratele sau coleg de clasă se confruntă cu pedepse corporale <https://www.childhelplineinternational.org/child-helplines/child-helpline-network/>
- ❖ Solicitați ca toate incidentele de violență din școli să fie raportate
- ❖ Aflați despre dreptul dvs. și cum să contestați pedeapsa corporală

- ❖ Ajutați la răspândirea gradului de conștientizare pe această temă prin distribuirea hashtagurilor noastre mai jos pe rețelele sociale
- ❖ Consultați Raportul soluții pentru tineret 2018
- ❖ <https://drive.google.com/file/d/1CoMNN9gUOcDpKWpmqBmn52hvAXJAZ7IW/view>

Idei pentru lideri și comunități

- folosiți capacitățile pentru a construi cultura respectării demnității copiilor și a principiului interesului superior al copilului;
- Promovați sensul „disciplinei” ca îndrumare, nu ca pedeapsa fizică;
- Oferiți sprijin și resurse pentru părinți;
- Creați cercuri comunitare de compasiune

TEMA 7. PREVENIREA VÂNZĂRII COPIILOR

Definiție

Vânzarea de copii se referă la orice tranzacție prin care un copil este transferat de la o persoană sau un grup la altul pentru remunerație sau orice altă contrapartidă, conform articolului 2 din Protocolul opțional la Convenția cu privire la drepturile copilului privind vânzarea copiilor, Prostituația și pornografia infantilă (OPSC). Un copil poate fi vândut în mai multe scopuri: exploatare sexuală, muncă copiilor, trafic de organe, adopție ilegală, căsătorie între copii și multe altele.

Extrase din Raportul Raportorului Special privind vânzarea și exploatarea sexuală a copiilor, inclusiv prostituția copiilor, pornografia infantilă și alte materiale de abuz sexual asupra copiilor, Mama Fatima Singhateh

22 februarie – 19 martie 2021

<https://undocs.org/A/HRC/46/31>

Provocări persistente

- „Pandemia a exacerbat vulnerabilitatea existentă a copiilor. Guvernele din întreaga lume trebuiau să adapteze, să extindă și să consolideze măsurile de sprijin pentru familii. În răspunsurile lor la pandemia de COVID-19, statele au fost chemate să ia în considerare multiple și intersectarea formelor de violență, discriminare, stigmatizare, excludere și inegalitate. Statelor li s-a cerut să integreze eforturile de prevenire, atenuare și răspuns și să consolideze planurile și structurile pentru a contracara creșterea violenței sexuale și de gen, inclusiv violența domestică și violența în contexte digitale și practici dăunătoare, cum ar fi căsătoria copiilor, căsătoria timpurie și forțată, ca parte a răspunsurilor lor la COVID-19, inclusiv prin menținerea și desemnarea adăposturilor de protecție, liniilor telefonice și birourilor de asistență, a serviciilor de sănătate și de asistență, precum și a protecției și asistenței juridice ca servicii esențiale.
- Mandatul a observat anterior că, în general, și în contextul crizelor create de dezastrele umanitare și naturale, în timp ce sunt dezvoltate un număr mare de planuri și strategii de acțiune, acestea sunt deseori doar parțial sau implementate incomplet, din cauza – inter alia – capacităților slabe ale instituțiilor responsabile cu conceperea, implementarea și monitorizarea planurilor și strategiilor de acțiune; alocările inadecvate de resurse umane bugetare și resurse calificate; planuri de acțiune sectoriale multiple și coordonare insuficientă între actori, ceea ce duce la dublarea muncii și la utilizarea abuzivă a resurselor; și lipsa sau absența mecanismelor de monitorizare și evaluare pentru a măsura impactul acțiunilor întreprinse.
- În multe locuri, capacitățile scăzute, inclusiv nivelurile scăzute ale resurselor financiare și umane, împiedică eforturile de combatere a oricărei forme de abuz, violență și exploatare a copiilor și de îngrijire a victimelor. Sunt necesare eforturi semnificative pentru ca profesioniștii antrenați să identifice și să abordeze infracțiunile relevante și să promoveze abordări sensibile la copii pentru a preveni și combate aceste încălcări ale drepturilor copilului.
- Consolidarea capacităților necesită, de asemenea, alocări bugetare adecvate pentru a permite instituțiilor și serviciilor relevante să funcționeze eficient.
- Colectarea și analiza datelor fiabile privind vânzarea și exploatarea sexuală a copiilor continuă să fie o provocare majoră. Lipsa datelor fiabile reduce vizibilitatea problemei și împiedică dezvoltarea unor răspunsuri adecvate și măsuri preventive. În plus, multor state le lipsește un sistem integrat de colectare a datelor.”

Mai multe detalii la <https://undocs.org/A/HRC/46/31>

Idei generale pentru acțiune!

1. Intervenți în școli pentru a explica și a transmite Convenția cu privire la Drepturile Copilului (CRC) și Protocolul Opțional cu privire la Vânzarea Copiilor, Prostituația Copiilor și Pornografia Infantilă (OPSC)
2. Sprijiniți întărirea programelor parentale și a capacităților parentale

3. Instruiți personalul didactic pentru a avea grijă de copii și pentru a minimiza riscul ca copiii să fie separați de familiile lor
4. Creați coaliții locale cu diverse părți interesate pentru a concepe strategii de prevenire a traficului de copii.
5. Luați măsuri pentru a preveni și a pune capăt căsătoriilor timpurii și forțate ale copiilor, care sunt considerate forme de vânzare a copiilor <http://www.girlsnot-brides.org/child-marriage-theory-of-change>

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Aflați despre dreptul vostru la demnitate <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CRC.aspx>
- ❖ Explorați modul în care se manifestă problema vânzării copiilor
- ❖ Aflați despre drepturile voastre și deveniți un apărător al drepturilor omului: <http://www.ohchr.org/EN/Issues/SRHRDefenders/Pages/Defender.aspx>
- ❖ Ajutați la răspândirea gradului de conștientizare pe această temă prin utilizarea rețelelor sociale
- ❖ Consultați Raportul soluții pentru tineret 2018 <https://drive.google.com/file/d/1CoMNN9gUOcDpKWpmqBmn52hvAXJAZ7IW/view>
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului, <http://childrenandbusiness.org/the-principles>
- ❖ Adolescenții au un rol puternic de jucat în generarea spiritului, așa cum demonstrează deja mulți în întreaga lume, fie prin oferirea de ajutor în cadrul comunităților, fie prin combaterea stigmatizării, xenofobiei și discriminării online.

TEMA 8. PREVENIREA PROSTITUȚIEI COPILOR

Definiție

Organizația Națiunilor Unite definește prostituția ca fiind „actul de a angaja sau de a oferi serviciile unui copil pentru a efectua acte sexuale pentru bani sau altă contrapartidă cu acea persoană sau cu orice altă persoană.”.

Articolul 2 litera (b) din Protocolul Opțional privind vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă (OPSC) definește prostituția copiilor ca „folosirea unui copil în activități sexuale pentru remunerație sau orice altă formă de compensare”. Remunerarea poate fi financiară, dar poate include și alte forme de plată, cum ar fi prestații în natură, cazare sau medicamente.

Extrase din Raportul Raportorului Special privind vânzarea și exploatarea sexuală a copiilor, inclusiv a prostituției copiilor, pornografiei infantile și altor materiale de abuz sexual asupra copiilor, Fatima Singhateh, 22 februarie-19 martie 2021 <https://undocs.org/A/HRC/46/31>

Leadership și conștientizare publică

„Se credea, în general, că unul dintre motivele principale pentru care exploatarea sexuală comercială a copiilor a fost din istorie o prioritate scăzută este lipsa de conducere eficientă și continuă la nivel federal, statal și local. În plus, nu există un sentiment de urgență și nu a fost stabilit un plan național de acțiune.

În plus, actuala recesiune economică a crescut numărul de copii fugari și fără adăpost, iar recenta concentrare a resurselor federale, de stat și locale pe combaterea terorismului a afectat negativ resursele disponibile pentru victime ale abuzului asupra copiilor.

„Percepția joacă un rol major în modul în care sunt tratate și tratate victimele exploatării sexuale comerciale a copiilor. Publicul are o percepție falsă cu privire la problemă, mai ales din cauza portretelor media și stereotipurilor care apar. De exemplu, publicul nu se gândește la un tânăr de 16 ani care arată ca un tânăr de 20 de ani ca un copil și nu consideră că prostituția copiilor și tinerilor este abuz și exploatare. Tinerii nu aleg să fie prostituați. Alte forțe sau evenimente, cum ar fi abuzul și fuga, îi fac vulnerabili pe acești copii și îi pun în pericol. Problema copiilor și tinerilor prostituați cuprinde toate păturile economice și sociale. În plus, percepția publicului este adesea afectată de factori precum rasa și clasa economică.

„Educația publică responsabilă și cuprinzătoare este un instrument eficient pentru combaterea unor astfel de percepții. Aceste campanii de educație trebuie să vizeze infractorii, traficanții și toți ceilalți care sunt implicați în solicitarea copiilor pentru gratificare sexuală.” <https://www.ojp.gov/pdffiles1/ojdp/204990.pdf>

Idei generale pentru acțiune!

1. Faceți lobby guvernului dumneavoastră pentru a ratifica Protocolul Opțional la CRC privind vânzarea de copii, prostituția infantilă și pornografia infantilă, dacă nu a făcut deja acest lucru. Dacă da, faceți lobby pentru implementare completă
2. Inițiați dialoguri cu mai multe părți interesate pentru a evalua starea prostituției copiilor în țara dvs. și pentru a elabora planuri de prevenire multisectoriale
3. Intervenți în școli pentru a explica și difuza Convenția cu privire la drepturile copilului și Protocolul opțional privind vânzarea de copii, prostituție infantilă și pornografie infantilă - creați dezbateri între copii, părinți și profesori
4. Înțelegeți supraviețuitorii ca victime, nu infractori!
5. Colaborați cu agențiile publice pentru a oferi sprijin și servicii supraviețuitorilor
6. Creați un grup operativ cuprinzător, local și multidisciplinar împotriva traficului în comunitatea dvs., inclusiv în școli, furnizori de servicii, sectorul asistenței medicale, justiție pentru minori, aplicarea legii etc.
7. Implicați copiii și tinerii în susținerea drepturilor și protecției lor (teatru, artă, mass-media prietenoase copiilor, producție de manuale, ghiduri etc.)

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Vorbește și contactează comunitatea ta în cazul în care cineva te-a abordat pentru a participa la orice formă de prostituție a copiilor
- ❖ Inițiază dezbateri în școli despre problema prostituției juvenile și explorezi modul în care acest fenomen se manifestă în plan local și național
- ❖ Ajutați la răspândirea gradului de conștientizare pe această temă prin distribuirea informațiilor din documentele de mai jos pe rețelele sociale
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului, <http://childrenandbusiness.org/the-principles/summary-of-the-convention-on-the-rights-of-the-child>
- ❖ Consultați Raportul de soluții pentru tineret 2018
<https://drive.google.com/file/d/1CoMNN9gUOcDpKWpmqBmn52hvAXJAZ7IW/view>

Idei pentru lideri și comunități

- Liderii au o oportunitate unică de a condamna ferm toate formele de prostituție infantilă.
- Ținta SDG #16.2 ar putea fi folosită pentru a reaminti comunității dvs. că toate guvernele au convenit în 2015 „pentru a pune capăt abuzului, exploatării, traficului și tuturor formelor de violență împotriva și torturarea copiilor până în 2030”
- <https://sustainabledevelopment.un.org/sdg16>
- Încurajați comunitățile să utilizeze abordări inovatoare, care încurajează copiii să-și împărtășească opiniile, ideile și preocupările (www.oikoumene.org/resources-children)
- Recunoscând că copiii și adolescenții care se simt în siguranță, apreciați și inspirați vor ajunge să promoveze participarea pentru a crește gradul de conștientizare, pentru a ajuta la valorificarea potențialului lor ca susținători eficienți în comunitățile lor și actori ai schimbării prin planificarea și desfășurarea activităților de sensibilizare țintite.

TEMA 9. PREVENIREA PORNOGRAFIEI SEXUALE ONLINE ASUPRA COPIILOR

Definiție

Articolul 2 din Protocolul Opțional privind Convenția cu privire la drepturile copilului privind vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă (OPSC) se referă la orice reprezentare, prin orice mijloace, a unui copil implicat în activități sexuale explicite reale sau simulate. sau orice reprezentare a părților sexuale ale unui copil în scopuri sexuale.

Link către OPSC: <https://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/OPSCCRC.aspx>

Extrase din Raportul Raportorului Special privind vânzarea și exploatarea sexuală a copiilor, inclusiv prostituția copiilor, pornografia infantilă și alte materiale de abuz sexual asupra copiilor, Fatima Singhateh

22 februarie–19 martie 2021 <https://undocs.org/A/HRC/46/31>

„Criza COVID-19 a schimbat și modelele obișnuite de trafic și exploatare.

Grupurile infracționale dedicate exploatării sexuale s-au adaptat foarte repede modalităților de lucru, prin escaladarea utilizării comunicării online și a exploatării în locuințe.

Potrivit Comisiei Europene, în unele state membre ale Uniunii Europene, cererea de pornografie infantilă a crescut cu până la 25% în timpul blocajelor cauzate de COVID-19. În același timp, blocajele au forțat instituțiile și ONG-urile să facă față unor dificultăți mai mari în activitățile de prevenire și sprijinire a victimelor.”

e) Forme online de vânzare și exploatare sexuală

„În ultimii ani, numărul raportărilor de abuz sexual asupra copiilor a crescut enorm, ajungând la cifra uluitoare de aproape 17 milioane în 2019; aceasta a inclus aproape 70 de milioane de imagini și videoclipuri, dintre care peste 3 milioane.

imagini și videoclipuri vizate de cazuri în Uniunea Europeană. Pandemia de COVID-19 a exacerbat și mai mult această situație. Centrul Național pentru Copii Disparați și Exploatați a înregistrat o creștere de 106% în rapoartele globale de presupusă exploatare sexuală a copiilor către CyberTipline, comparativ cu martie 2019.

Potrivit celui mai recent raport Europol, abuzurile sexuale online asupra copiilor în Uniunea Europeană au crescut și au devenit una dintre principalele amenințări ale criminalității informatice, ca urmare a măsurilor de izolare puse în aplicare în timpul pandemiei de COVID-19. Criza COVID-19 a schimbat tiparul de exploatare sexuală, care acum operează mai puțin pe străzi și mai mult „în interior” sau „online”. Violența online și cea facilitată de TIC împotriva femeilor și fetelor, care include amenințări fizice, hărțuire sexuală, trolling sexual, sextorsion, pornografie online și Zoombombing, este în creștere.

Potrivit Europol, în timpul pandemiei și după aceasta, autoritățile de aplicare a legii au raportat „o activitate online crescută a celor care caută materiale pentru abuzuri asupra copiilor”. De exemplu, agenția citează postări în forumuri dedicate și panouri ale infractorilor „oportunități de primire” de a se angaja cu copiii despre care se așteaptă să fie mai vulnerabili din cauza izolării, a mai puținei supravegheri și a expunerii online mai mari.

Pentru a citi mai multe: <https://undocs.org/A/HRC/46/31>

Idei generale de acțiune!

1. Educați copiii cu privire la riscurile asociate cu internetul și alte tehnologii pentru prevenirea și combaterea pornografiei infantile
2. Încurajați școlile să explice și să promoveze Convenția cu privire la drepturile copilului și Protocolul opțional privind vânzarea de copii, prostituția infantilă și pornografia infantilă;
3. Creează dezbateri între copii, părinți și profesori
4. Desfășurați sesiuni de conștientizare cu profesori, părinți, ONG-uri și reprezentanți ai guvernului pentru a discuta riscurile pentru pornografia infantilă și factorii de protecție, cum ar fi instalarea de instrumente de filtrare etc.

5. Încurajează furnizorii de servicii de internet, companiile de telefonie mobilă, cafenelele pe internet și alți actori relevanți să elaboreze și să implementeze coduri de conduită și măsuri de autoreglementare care abordează prevenirea și protecția împotriva pornografiei infantile.
6. Promovați și creșteți gradul de conștientizare cu privire la Liniile de asistență pentru copii în țara dvs
<https://www.childhelplineinternational.org/child-helplines/child-helpline-network>
7. Faceți lobby guvernului dumneavoastră pentru a criminaliza toate aspectele pornografiei infantile și pentru a ratifica Protocolul opțional la CRC privind vânzarea de copii, prostituția infantilă și pornografia infantilă, dacă nu a făcut deja acest lucru. Dacă guvernul dumneavoastră a ratificat, faceți lobby pentru implementarea completă a planului de acțiune
8. Luați măsuri și raportați orice formă de pornografie infantilă: www.iwf.org.uk
/ www.inhope.org / www.cybertipline.org

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Află despre dreptul tău la demnitate.
<http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CRC.aspx>
- ❖ Vorbește și contactează comunitatea ta în cazul în care cineva te-a abordat pentru a participa la orice formă de pornografie infantilă
- ❖ Află despre cum să devii Apărător al Drepturilor Copilului (Tineri care întreprind acțiuni pentru a-și apăra drepturile proprii sau ale altora)
- ❖ Începeți o dezbatere despre partea cererii pentru pornografia infantilă
- ❖ Ajutați la răspândirea gradului de conștientizare pe această temă prin distribuirea hashtagurilor noastre mai jos pe rețelele sociale
- ❖ Consultă Raportul soluții pentru tineret 2018
<https://drive.google.com/file/d/1CoMNN9gUOcDpKWpmqBmn52hvAXJAZ7IW/view>
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului, <http://childrenandbusiness.org/the-principles>

Idei pentru lideri și comunități

- Liderii au o oportunitate unică de a condamna ferm toate formele de pornografie infantilă.
- Ținta SDG #16.2 ar putea fi folosită pentru a aminti membrilor voștri că toate guvernele au convenit în 2015 „să încheie abuzul, exploatarea, traficul și toate formele de violență și tortura împotriva copiilor până în 2030” <https://sustainabledevelopment.un.org/sdg16>
- Evidențiați faptul că asigurarea faptului că nimeni nu este lăsat în urmă este legată de viziunea multi-religioasă a umanității noastre comune
- Promovați crearea de cercuri comunitare de compasiune pentru a găsi soluții la pornografia infantilă

TEMA 10. PREVENIREA TRAFICULUI DE COPII

Definiție

Un copil a fost traficat dacă a fost mutat în interiorul unei țări sau peste granițe, cu forța sau nu, în scopul exploatării lui (UNICEF).

Organizația Internațională a Muncii (ILO) notează că traficul de copii este strâns legat de cererea de muncă ieftină pentru a lucra în condiții și cu tratament care încalcă drepturile omului. OIM raportează că fetele sunt traficate în special pentru exploatarea sexuală și munca domestică, în timp ce băieții sunt adesea traficați pentru muncă agricolă, minerit și conflicte armate.

Traficul de copii poate avea loc atunci când copiii sunt răpiți sau răpiți de pe stradă, vânduți ca sclavie sexuală și forțați să se căsătorească de rude sau în orice loc în care traficanții, proxeneții și recrutorii exploatează vulnerabilitățile unui copil.

Copiii sunt adesea traficați, angajați și exploatați deoarece, în comparație cu adulții, sunt mai vulnerabili, mai ieftin de angajat și sunt mai puțin probabil să ceară salarii mai mari sau condiții mai bune de muncă.

Copiii refugiați, migranți și strămutați sunt deosebit de vulnerabili la trafic. Fie că evadează din cauza războiului și violenței, fie că caută oportunități, mulți copii nu au căi de mișcare regulat și în siguranță.

Traficul de copii este strâns legat de alte tipuri de exploatare cum ar fi temele 5, 7, 8, 9, 11 și 18.

Raportul *Raportului Special privind traficul de persoane, în special femei și copii*, **Siobhán Mullally**
21 iunie – 9 iulie 2021

<https://undocs.org/A/HRC/47/34>

Extrase din raport:

„E. Drepturile copiilor, conflicte armate și situații post-conflict

Reprezentantul Special al Secretarului General pentru Copii și Conflictele Armate a evidențiat obligațiile legale ale statelor de a nu „victimiza în mod dublu” copiii care au fost răpiți, recrutați, folosiți și expuși violenței la o vârstă fragedă și de a se asigura că toți copiii asociați cu părțile aflate în conflict și întâlnite în operațiunile de securitate ar trebui să fie tratate în primul rând ca victime, mai degrabă decât ca amenințări de securitate.

„Abordând traficul în situații de conflict armat și în situații postconflict, în rezoluția sa 2388 (2017), Consiliul de Securitate al ONU a îndemnat statele membre să se abțină de la utilizarea detenției administrative a copiilor, în special a celor care au fost victime ale traficului de persoane, pentru încălcări ale legilor și reglementărilor privind imigrația.

În rezoluția sa 2427 (2018), aplicabilă tratamentului copiilor asociați sau presupus asociați cu toate grupurile armate nestatale, inclusiv cele care comit acte de terorism, Consiliul de Securitate a solicitat stabilirea unor proceduri operaționale standard pentru a asigura predarea lor la timp. actorilor civili din protecția copilului. Reiterând accentul pus pe protecția copilului, Consiliul a cerut statelor membre să ia în considerare măsurile nejudiciare care s-au concentrat pe reabilitarea și reintegrarea copiilor ca alternative la urmărirea penală și detenția și a cerut aplicarea unui proces echitabil pentru toți copiii reținuți pentru asociere cu forțele armate și grupuri armate.”

Pentru a citi mai multe: <https://undocs.org/A/HRC/47/34>

Idei generale pentru acțiune!

1. Învățați despre situația traficului de copii în țara dumneavoastră pentru a adapta răspunsurile la specificul local, național și regional
2. Creați o coaliție locală cu diverse părți interesate pentru a elabora strategii de prevenire a traficului de copii

Manual de instruire pentru combaterea traficului de copii pentru muncă, exploatare sexuală și alte forme de exploatare, OIM, UNICEF și UNGIFT
<http://www.ilo.org/ipecinfo/product/download.do?type=document&id=14616>

3. Creșteți gradul de conștientizare cu privire la semnele de avertizare ale traficului de copii pentru a ajuta comunitatea să identifice și să sprijine copiii aflați în pericol

4. Cercetați unde se află punctele sursă și destinație pentru trafic în regiunea dvs. și împuterniciți comunitățile locale la punctele sursă și destinație să înțeleagă ce creează vulnerabilitatea la trafic și să determine acțiuni specifice contextului.
5. Asigurați-vă că sunt disponibile servicii adecvate pentru copiii care suferă abuzuri acasă și sensibilizați cu privire la astfel de servicii. Copiii care se confruntă cu violență acasă au mai multe șanse să fugă și cu un risc mai mare de a fi traficați.
6. Furnizați programe de recuperare și reabilitare și oferiți sprijin de urgență și pe termen lung pentru toți copiii care au fost traficați și/sau supuși abuzului sexual comercial www.savethechildren.net
7. Faceți lobby guvernului dvs. pentru a:
 - Asigura accesul la serviciile sociale de bază, cum ar fi educația, formarea profesională și de competențe de viață, îngrijirea sănătății și înregistrarea nașterilor. Toate acestea sunt elemente cheie pentru prevenirea traficului
 - Lua măsuri pentru a aborda traficul de copii atât la nivel național, cât și la nivel global și pedepsiți adulții responsabili pentru asta cu pedepse cu închisoarea.
 - Încuraja școlile să creeze campanii bine informate și bine informate pentru a informa tinerii despre traficul sexual și prin muncă.

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Aflați despre cum să deveniți Apărător al Drepturilor Copilului (Tineri care întreprind acțiuni pentru a-și apăra drepturile proprii sau ale altora)
- ❖ Găsiți o organizație anti-trafic și faceți-vă voluntar sau donați acesteia
- ❖ Acțiunea de bază a TINERILOR poate face diferența în a ajuta la schimbarea multora dintre situațiile de abuz descrise în Kit
- ❖ Angajați-vă într-o campanie publică pentru a informa despre cauzele fundamentale, diferite metode ale traficanților și resursele disponibile și liniile fierbinți
- ❖ Marcați Ziua Internațională a Copiilor Disparați, **25 mai**, cu evenimente publice, activități și proiecte care vizează creșterea gradului de conștientizare în rândul colegilor tăi
- ❖ Solicitați școlii dvs. să prezinte Instrumentul pentru educație globală „Învățați să trăim împreună” <https://ethicseducationforchildren.org/en>
- ❖ Înțelegeți cum folosesc traficanții rețelele sociale. Învățați-i pe alții și angajați-vă să împărtășiți informații credibile pe canalele dvs. de socializare

DECLARAȚIE COMUNĂ - ZIUA MONDIALĂ ÎMPOTRIVA TRAFICULUI DE PERSOANE

Extras:

„Comunitatea internațională trebuie să consolideze prevenirea și responsabilitatea pentru traficul de persoane în situații de conflict GENEVA/ BANJUL/ JAKARTA/STRASBURG/WASHINGTON, D.C (29 iulie 2022)

Mai multe: <https://www.ohchr.org/sites/default/files/documents/issues/trafficking/statements/2022-07-29/2022-7-29-2022-World-day-against-trafficking-final-joint-statement.pdf>

TEMA 11. PREVENIREA TURISMULUI SEXUAL INFANTIL

Definiție

Turismul sexual infantil (CST) este „exploatarea sexuală a copiilor de către o persoană sau persoane care călătoresc din districtul lor de origine, regiunea geografică de origine sau țara de origine pentru a avea contact sexual cu copiii”. Turiștii sexuali cu copii pot fi atât călători interni, cât și turiști internaționali. Turismul sexual cu copii presupune schimbul de numerar, haine, alimente sau altă formă de considerație față de un copil sau față de un terț pentru contact sexual.¹

Victimele CST sunt adesea:

- Prinși în sărăcie, din grupuri minoritare, dependente de economiile sezoniere
- Copii muncitori
- Copii care locuiesc pe stradă
- Copii abuzați sau neglijați în casă
- orfani SIDA²

Copiii victime nu au o singură poveste și provin dintr-o gamă largă de medii. Prin urmare, abordările „one-size fits all” nu pot spera să protejeze copiii împotriva turismului sexual. Dat că nu există o victimă tipică, măsurile de prevenire și răspuns trebuie adaptate la situațiile specifice pentru a fi eficiente. De asemenea, trebuie să existe resurse adecvate pentru a oferi îngrijire calificată copiilor victime ale turismului sexual.

23 iunie 2021 – Protecția copilului ca parte a durabilei și recuperare responsabilă pentru călătorii și turism

<https://www.protectingchildrenintourism.org/23-june-2021-child-protection-as-part-of-sustainable-and-responsible-travel-tourism-recovery>

Extras din conferința virtuală

„Iunie 2021 marchează a zecea aniversare a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, cadrul recunoscut la nivel global pentru îndatoririle statului și responsabilitățile de afaceri în prevenirea și abordarea problemelor de afaceri legate de abuzul drepturilor omului.

Deși multe întreprinderi se referă la UNGP și la alte orientări privind drepturile omului, drepturile copiilor trebuie să fie percepute în mod egal ca o parte intrinsecă a cadrelor drepturilor omului.

„În sectorul călătoriilor și turismului, gradul de conștientizare cu privire la traficul și exploatarea sexuală a copiilor a crescut în ultimul deceniu în rândul întreprinderilor „înaintașe”, dintre care multe sunt membri ai Codului de conduită pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale în călătorii și turism (Codul). Trebuie făcut mult mai mult pentru a îmbunătăți cadrele juridice și politice naționale și pentru a intensifica responsabilitatea întreprinderilor pentru a preveni exploatarea sexuală a copiilor.

În sectorul călătoriilor și turismului, gradul de conștientizare cu privire la traficul și exploatarea sexuală a copiilor a crescut în ultimul deceniu în rândul întreprinderilor „de front”, dintre care multe sunt membri ai Codului de conduită pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale în călătorii și turism (Codul). Trebuie făcut mult mai mult pentru a îmbunătăți cadrele juridice și de politici naționale și pentru a intensifica responsabilitatea întreprinderilor pentru a preveni exploatarea sexuală a copiilor.

Traficul și exploatarea sexuală a copiilor nu s-au oprit odată cu închiderea granițelor și restricțiile de călătorie – infractorii care au trecut la exploatarea online a copiilor sunt susceptibili să călătorească pentru a comite abuzuri concrete atunci când restricțiile se reduc. Pe măsură ce țările se confruntă cu provocările crizei Covid-19 și cu impactul economic și social în creștere asupra copiilor, familiilor acestora și comunităților întregi, partenerii cheie care reprezintă OSC-urile, guvernele și mediul de afaceri vor discuta despre progresele înregistrate față de decalajele existente și vor solicita acordarea de prioritate protecției copilului ca parte a Următorul Deceniu al Afacerilor și al Drepturilor Omului.”

„Pe măsură ce lumea răspunde la COVID-19, vedem că este de așteptat ca factorii de impuls care facilitează sau conduc la exploatarea sexuală a copiilor să se intensifice. Potrivit membrilor ECPAT din întreaga lume, restricțiile impuse de guvernele din întreaga lume pentru a reduce virusul au un impact puternic asupra copiilor. Astăzi, ECPAT este prezentă în 102 țări, prin 118 membri.”

Idei generale pentru acțiune!

1. Creșteți gradul de conștientizare cu privire la cauzele fundamentale ale CST și organizați campanii de educație publică
2. Rămâneți informat și sprijiniți eforturile autorităților și industriei turismului de a preveni exploatarea sexuală comercială a copiilor
3. Sprijiniți organizațiile care lucrează pentru a proteja și a pune capăt turismului și exploatarea sexuale comerciale
4. Promovați conștientizarea și sensibilizarea pentru a vă asigura că atât călătorii, cât și profesioniștii din turism sunt conștienți de problemă și sunt capabili să formuleze un răspuns atunci când întâmpină problema
5. Faceți lobby comunității de afaceri pentru a semna Codul de conduită pentru protecția copiilor împotriva exploatarea sexuale în călătorii și turism <http://www.thecode.org>
6. Faceți lobby guvernului dvs. pentru a pune în aplicare legislația pentru a urmări turiștii și călătorii pentru infracțiuni sexuale
7. Încurajați agențiile de turism, companiile aeriene și alte companii de turism și turism să distribuie informații despre CST, cum ar fi broșuri, dosare de bilete, etichete pentru bagaje, spoturi video, anunțuri de serviciu public etc. www.ecpat.net
8. Încurajați turiștii să aleagă și să utilizeze serviciile companiilor de turism și turism care au politici de turism responsabile din punct de vedere social <http://ecpat.net/resources#category-about-csec>

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Află despre dreptul tău la demnitate <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CRC.aspx>
- ❖ Aflați despre abilitățile de siguranță și protecție prin ateliere, lecții școlare, spectacole de păpuși, jocuri de rol, filme și videoclipuri, cărți de povești și benzi desenate etc.
- ❖ Ajutați la răspândirea gradului de conștientizare pe această temă prin distribuirea hashtagurilor noastre mai jos pe rețelele sociale
- ❖ Vorbește dacă vezi, auzi sau experimentezi ceva care te face să fii inconfortabil
- ❖ Aflați unde să raportați
- ❖ Consultați Raportul soluții pentru tineret 2018 <https://drive.google.com/file/d/1CoMNN9gUOcDpKWpmqBmn52hvAXJAZ7IW/view>
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului, <http://childrenandbusiness.org/the-principles/summary-of-the-convention-on-the-rights-of-the-child/>

Idei pentru lideri și comunități

- Liderii pot lansa îndemnuri la acțiune care traversează granițele, culturile, etniile și clasele economice.” <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2020/06/2020-TIP-Report-Complete-062420-FINAL.pdf>
- Ținta SDG #16.2 poate fi folosită pentru a reaminti că toate guvernele au convenit în 2015 să pună capăt abuzului, exploatarea, traficului și tuturor formelor de violență împotriva și torturarea copiilor până în 2030.” <https://sustainabledevelopment.un.org/sdg16>
- Promovați cercurile comunitare de compasiune și discutați despre problemă.

✚ 12. PREVENIREA PRACTICILOR TRADIȚIONALE DĂUNĂTOARE

Definiție

Practicile tradiționale dăunătoare provin din convingeri sociale sau tradiții, cultură, religie sau superstiții adânc înrădăcinate. Aceste practici includ:

- Mutilarea genitală feminină (MGF)
- Căsătoria timpurie, căsătoria copiilor și forțată
- Copii văduve
- Preferința pentru fiu și pruncuciderea feminină
- Crime de onoare
- Violența acidă
- Rituri de inițiere
- Crime rituale
- Vrajitorie
- Turtirea sânilor
- Legarea nou-născuților și sugariilor
- Superstiții de naștere
- Sisteme de zestre¹

Aceste practici au consecințe grave asupra dezvoltării fizice, emoționale și psihologice a copilului.

Articolul 24.3 din Convenția cu privire la drepturile copilului

(https://www.unicef.org/crc/files/Rights_overview.pdf)

Primul summit din Africa despre căsătoria copiilor

& FGM 21 iunie 2019 în Dakar, Senegal

Clericul islamic senior emite o fatwa împotriva căsătoriei copiilor. Marele adjunct al lui al-Azhar cere căsătorie pe baza consimțământului reciproc, cu vârsta minimă stabilită la 18 ani.

Summit-ul a fost organizat de Jaha Dukureh, o companie din Gambia și fondatoarea Safe Hands for Girls, ea însăși o supraviețuitoare a căsătoriilor infantile și a MGF, care a condus o campanie de succes pentru a pune capăt MGF în țara ei.

Jaha Dukureh, împreună cu jurnalistul sirian Abdalaziz Alhamza și reprezentantul Uniunii Africane Aya Chebbi, au lucrat cu imamas pentru a oficializa o versiune preliminară a fatwai căsătoriei copiilor. Patru din 10 femei din Africa sub-sahariană sunt căsătorite înainte de a împlini 18 ani. Băieții sunt și ei afectați – conform datelor recente ale ONU, aproximativ unul din 30 din întreaga lume a fost căsătorit în copilărie, cel mai mare număr fiind în Republica Centrafricană, unde aproape o treime dintre băieți și bărbați erau mire.

Mai multe pe:

<https://www.theguardian.com/global-development/2019/jun/21/senior-islamic-cleric-issues-fatwa-against-child-marriage>

WWSF prezintă mai jos 5 practici tradiționale dăunătoare selectate

1. *Mutilarea genitală feminină* (MGF)

MGF se referă la toate procedurile care implică îndepărtarea parțială sau totală a organelor genitale externe feminine sau alte leziuni ale organelor genitale feminine din motive non-medicale. Procedura nu are beneficii pentru sănătate pentru fete și femei și, în schimb, provoacă sângerări severe, probleme la urinare, mai târziu chisturi, infecții și complicații la naștere. Practica este adesea efectuată de circumcizătorii tradiționali, care joacă adesea alte roluri centrale în comunități, cum ar fi participarea la nașteri.³ MGF este aproape întotdeauna efectuată asupra minorilor și reprezintă o încălcare a drepturilor copilului. Practica încalcă și cea a dreptului unei persoane la sănătate, securitate și

integritate fizică, dreptul de a fi liber de tortură și tratamente crude, inumane sau degradante și dreptul la viață atunci când procedura duce la moarte.

Acolo unde MGF este o normă socială, presiunea socială de a se conforma la ceea ce fac și au făcut alții, precum și nevoia de a fi acceptat social și teama de a fi respins de comunitate, sunt motivații puternice pentru a perpetua practica. În unele comunități, MGF este încă practică aproape universal și fără îndoială.

Mutilarea/tăierea genitală feminină în Africa: un peisaj juridic și etic complex

Rezumat: „În timp ce instrumentele internaționale și regionale privind drepturile omului au recunoscut mutilarea/tăierea genitală feminină (MGF/E) ca una dintre cele mai răspândite forme de violență împotriva femeilor și fetelor, în multe state africane, E/MGF este o practică culturală profund înrădăcinată. Există un consens

împotriva MGF, așa cum demonstrează incriminarea acesteia în mai multe țări africane. Simplul fapt că practica continuă în ciuda măsurilor legislative de protejare a femeilor și fetelor împotriva MGF ridică întrebarea dacă schimbarea poate fi legiferată. Prezentul articol rezumă tendințele și efectele efectivității criminalizării MGF în Africa, inclusiv interzicerea medicalizării MGF. Pe fundalul dezbaterii emergente privind medicalizarea MGF ca strategie de reducere a riscurilor, examinăm și implicațiile sale juridice și etice complexe. Articolul susține că, deși incriminarea poate să nu fie cel mai bun mijloc de a opri MGF, ea creează un mediu favorabil pentru a facilita strategia guvernelor africane în eradicarea acestei practici”.

<https://obgyn.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1002/ijgo.12792>

2. Căsătoria precoce a copilului

„Căsătoria de copii sau căsătoria timpurie, este orice căsătorie în care cel puțin una dintre părți este sub 18 ani. Căsătoria forțată sunt căsătorii în care una și/sau ambele părți nu și-au exprimat personal consimțământul deplin și liber la unire. Căsătoria de copii este considerată o formă de căsătorie forțată, având în vedere că una și/sau ambele părți nu și-au exprimat consimțământul deplin, liber și informat.”

<https://www.ohchr.org/en/issues/women/wrgs/pages/childmarriage.aspx>

Ruperea lanțului: împuternicirea fetelor și a comunităților pentru a pune capăt căsătoriilor între copii în timpul COVID-19 și ulterior - 20 mai 2021

<https://www.wvi.org/publications/report/it-takes-world/end-child-marriage/breaking-chain-empowering-girls-and-communities-end-child>

„În acest moment, există 650 de milioane de copii mirese care trăiesc în fiecare regiune a lumii. Căsătoria copiilor este o încălcare fundamentală a drepturilor omului, care are un impact grav asupra economiei globale, pacea și securitatea, precum și împiedicarea atingerii Obiectivelor de dezvoltare durabilă.

S-au înregistrat progrese în ultimul deceniu, dar în 2020 s-a înregistrat cea mai mare creștere a ratei căsătoriilor copiilor din ultimii 25 de ani. Previziunile globale ale fetelor căsătorite până în 2030 au crescut de la 100 de milioane la 110 de milioane, deoarece alte 10 milioane de fete vor fi acum căsătorite din cauza efectelor focarului de COVID-19.

3. Căsătoria copiilor și copiii văduvi

Un ghid de resurse a fost compilat de Action on Child, Early and Forced Marriage pentru a susține advocacy și acțiunile în jurul eliminării copiilor, căsătoriilor timpurii și forțate (CEFM) în timpul conflictelor armate și a altor urgențe umanitare, publicat de Mohinder Watson, PhD, MPH, „ACȚIUNE PRIVIND CĂSĂTORIA COPIILOR, PRECOCE ȘI FORȚATĂ”

Link: Căsătoria copiilor și vădulele copiilor în agenda femeilor, pace și securitate și răspuns umanitar (actiononchildearlyandforcedmarriage.org)

4. Preferința fiului și Infanticidul feminin

Preferința pentru fiu se referă la o întregă gamă de valori și atitudini care se manifestă în multe practici diferite, a căror caracteristică comună este o preferință pentru copilul de sex masculin, adesea cu neglijarea fiicei concomitentă.² Poate însemna că un copil de sex feminin este dezavantajat încă de la naștere; poate determina calitatea și cantitatea îngrijirii parentale și amplexarea investițiilor în dezvoltarea ei; și poate duce

la discriminare acută, în special în mediile în care resursele sunt limitate.³ Deși neglijarea este regula, în cazuri extreme, preferința fiului poate duce la avort selectiv sau la pruncucid feminin.⁴

Efectul psihologic al preferinței de fiu asupra femeilor și fetelor este interiorizarea valorii scăzute pe care le acordă societatea. Din punct de vedere geografic, există o strânsă corespondență între zonele de preferință puternică a fiului și de dezavantaj de sănătate pentru femei. Discriminarea în hrănirea și îngrijirea sugărilor și/sau rate mai mari de morbiditate și malnutriție au fost raportate în țările cu preferințe pentru fii.

5. *Crime de onoare*

În multe societăți, victimele violului, femeile suspectate că au relații sexuale înainte de căsătorie și femeile acuzate de adulter au fost ucise de rudele lor de sex masculin, deoarece încălcarea castității unei femei este privită ca un afront la adresa onoarei familiei. Este dificil să obții numere precise pe fenomenul crimei de onoare; crimele rămân frecvent nedeclarate, autorii nepedeșiți, iar conceptul de onoare a familiei justifică fapta în ochii unor societăți. Cele mai multe crime de onoare au loc în țările în care predomină conceptul de femeie ca un vas al reputației familiei.

„Așa-numita infracțiune de „onoare” este înrădăcinată într-o cultură globală a discriminării împotriva femeilor și în credința adânc înrădăcinată că femeile sunt obiecte și mărfuri, nu ființe umane îndreptățite la demnitate și drepturi egale cu cele ale bărbaților. Corpurile femeilor, în special, sunt considerate depozite ale onoarei familiei și sub controlul și responsabilitatea familiei sale (în special a rudelor ei de sex masculin).

Și părți mari ale societății împărtășesc concepțiile tradiționale despre onoarea familiei și aprobă crimele de „onoare” pentru a păstra această onoare”.

Aceasta este narațiunea care este folosită pentru a justifica aceste atacuri brutale asupra femeilor și fetelor. Uciderea femeilor în numele „onoarei” este o formă specifică de gen de discriminare și violență și ar trebui privită ca parte a unui spectru mai larg de violență împotriva femeilor, precum și o încălcare gravă a drepturilor omului. Violența împotriva femeilor într-o epidemie globală și afectează femeile în fiecare țară, la fiecare nivel al societății.

Link către Amnesty International <https://www.amnestyusa.org/the-horror-of-honor-killings-even-in-us>

Idei generale de acțiune!

1. Lobby pe lângă guvernul tău pentru a:
 - Implementa Convențiile CEDAW și CRC, stabilirea vârstei minime legale pentru căsătorie și solicitarea înregistrării nașterii și căsătoriei
 - Adopta, consolida și aplica legilor care interzic MGF și căsătoria copiilor
 - Organiza campanii educaționale menite să conștientizeze riscurile și consecințele practicilor tradiționale dăunătoare și stimularea discuțiilor și dezbaterii publice. Utilizarea mijloacelor de informare în masă (TV, radio, teatru comunitar, ziare), consultări individuale și de grup, sesiuni de informare și sesiuni de antrenament
 - Promova accesul la învățământul primar și secundar pentru a ajuta la întârzierea căsătoriei copiilor
 - Promova o abordare multisectorială, susținută și condusă de comunitate pentru acțiune <http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/272429/9789241513913-eng.pdf?ua=1>
 - Implica personalități respectate și influente ca agenți ai schimbării, solicitând eliminarea practicilor tradiționale dăunătoare <http://www.woman.ch/uploads/19nov/guide/WWSFpreventionGuide-2011-en.pdf>
2. Asigurați-vă că profesia medicală sprijină abandonarea MGF: oferiți formare furnizorilor de servicii medicale <http://www.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/Joint%20Programme%20on%20FGMC%20Summary%20Report.pdf>
3. Dezvoltați ritualuri alternative de majorat pentru a sărbători intrarea tinerei fete în feminitatea care nu implică agresiuni fizice asupra ei
4. Apel pentru simplificarea procesului de anulare a căsătoriilor precoce, copiilor și forțate

5. Asigurați politici și intervenții în jurul răspunsului, vorbiți despre nevoile tuturor, ceea ce este un pas fundamental către înțelegerea efectelor primare și secundare ale unei urgențe de sănătate asupra diferitelor persoane și comunități. În același timp nevoile de protecție ale femeilor și fetelor trebuie să fie în centrul eforturilor de răspuns.
6. Împuterniciți tinerii africani care să conducă la încetarea practicilor dăunătoare și să organizați discuții ale societății civile pe baza acestui subiect

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Creșteți gradul de conștientizare în comunitatea dumneavoastră cu privire la ceea ce reprezintă practici tradiționale dăunătoare
- ❖ Marcați Ziua Internațională pentru Toleranță Zero pentru MGF pe **6 februarie**
- ❖ Aflați despre practicile tradiționale dăunătoare care predomină în comunitatea ta
- ❖ Aflați despre cum să deveniți Apărător al Drepturilor Copilului (Tineri care întreprind acțiuni pentru a-și apăra drepturile proprii sau ale altora)
- ❖ Consultați Raportul soluții pentru tineret 2018
<https://drive.google.com/file/d/1CoMNN9gUOcDpKWpmqBmn52hvAXJAZ7IW/view>
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului
<http://childrenandbusiness.org/the-principles>
- ❖ Protejați-vă pentru încetarea acestor practici tradiționale dăunătoare

Idei pentru lideri și comunități

- „Nu vă înșelați: nu există onoare în violența împotriva femeilor și nicio credință culturală, socială sau religioasă nu este vreodată un motiv valid pentru a comite violență împotriva femeilor sau pentru a priva pe cineva de drepturile fundamentale ale omului”.
<https://www.amnestyusa.org/the-horror-of-honor-killings-even-in-us>
- Creați un apel la acțiune pentru a ajuta la eliminarea tuturor formelor de practici tradiționale dăunătoare împotriva femeilor și copiilor care încă predomină astăzi
- Asigurați sprijin pentru fetele vândute în căsătorie fără consimțământul lor
- Încurajați copiii și tinerii să vă vorbească. Pot transforma practicile dăunătoare, cum ar fi MGF și căsătoriile forțate timpurii
- Creați cercuri de compasiune

TEMA 13. COPIII STRĂZII

Definiție

„Copilul străzii”, care a fost folosit de Comisia pentru Drepturile Omului în 1994, a fost dezvoltat în anii 1980 pentru a descrie „orice fată sau băiat [...] pentru care strada (în sensul cel mai larg al cuvântului, inclusiv locuințele neocupate), teren pustiu etc.) a devenit locuința lui obișnuită și/sau sursa de trai, și care este inadecvat protejat, supravegheat sau îndrumat de către adulți responsabili.”

La acea vreme, „copiii străzii” erau clasificați ca oricare

- copiii de pe stradă, care lucrau pe stradă și plecau noaptea acasă la familie;
- copiii străzii, care locuiau pe stradă, erau lipsiți din punct de vedere funcțional de sprijinul familiei, dar păstrau legăturile familiale;
- sau copii abandonați care trăiau complet pe cont propriu.¹

Copiii străzii se confruntă cu riscuri și vulnerabilități extreme, inclusiv violență, exploatare sexuală, muncă forțată, probleme de sănătate și abuzul de substanțe, pentru a numi doar câteva.

Copiii care trăiesc și lucrează pe străzi sunt printre cele mai excluse și expuse riscurilor din lume și se găsesc în aproape fiecare oraș important sau oraș mare.

„Există probleme de sănătate pentru copiii care trăiesc și lucrează pe stradă. Lipsa îngrijirii medicale și condițiile de viață inadecvate îi fac să fie mai susceptibili la boli cronice.

Ei pot fi, de asemenea, expuși unui risc mai mare de violență sexuală și de altă natură, exploatare, consum de droguri etc.”

Există mulți factori care contribuie la faptul că copiii trăiesc și lucrează pe stradă. Astfel de factori de risc includ sărăcia, migrația urbană, destrămarea familiei și a structurii comunității, abuzul și neglijarea în casă, traficul de persoane, lipsa accesului la serviciile de bază, inclusiv educația și discriminarea. Unii copii sunt fără adăpost cu familiile lor.

Acestea pot fi strămutate din cauza sărăciei sau a dezastrelor naturale sau sunt refugiați din zonele de conflict. Familia se va muta frecvent, luându-și bunurile cu ei. Alții pot fi copii cu dizabilități care au fost abandonați de familiile lor, copii separați de familiile lor pentru perioade lungi de timp sau copii afectați sau orfani din cauza HIV/SIDA.

„Potrivit surselor ONU, în lume există astăzi până la 150 de milioane de copii ai străzii, care, dintr-un motiv sau altul, își petrec cea mai mare parte a vieții pe străzi. Unii locuiesc acolo cu familiile lor în medii temporare sau nesigure, alții își petrec zilele cerșind, vânzând sau vânzând pentru a câștiga bani și se întorc noaptea la casele familiei, în timp ce pentru unii strada este singura lor casă în care își petrec ziua și noaptea.

Există multe motive pentru care un copil ar putea ajunge pe stradă.

În unele țări, războiul și conflictele fac ca copiii să fie separați de familiile lor sau lăsați singuri după moartea membrilor familiei. Boala sau handicapul sunt alți factori comuni, în timp ce în unele zone pandemia HIV/SIDA a lăsat mulți copii orfani sau stigmatizați. Pentru mulți copii, violența sau abuzul în familie i-au determinat să găsească adăpost în altă parte sau au fost alungați din casele lor de sărăcie.

<https://www.compasschildrenscharity.org.uk/about-us/street-children-worldwide>

Ideii generale pentru acțiune!

1. Creșteți gradul de conștientizare în comunitatea dumneavoastră cu privire la Rezoluția 16/12 a Consiliului pentru Drepturile Omului și faceți lobby la consilii locale, județene, primării pentru implementarea recomandărilor sale, precum consolidarea eforturilor de eradicare a sărăciei, asigurarea îndeplinirii dreptului la educație, sprijinirea capacităților familiilor și îngrijitorilor.
2. Contribuiți la adoptarea, consolidarea și implementarea strategiilor și planurilor transsectoriale pentru eliminarea violenței împotriva copiilor care trăiesc și/sau lucrează pe stradă
1. Integrați vocile copiilor conectați la stradă în planificarea, monitorizarea și evaluarea ONG-urilor

2. Asigurați-vă că în consilierea adecvată, sensibilă la copii, există mecanisme de reclamație și raportare, astfel încât copiii conectați la stradă să poată raporta incidente de violență <http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Children/Study/OHCHRBrochureStreetChildren.pdf>
3. Formați cadrele didactice în sensul cunoașterii și aplicării legii în domeniul drepturilor copilului și al protecției copilului <http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Children/Study/OHCHRBrochureStreetChildren.pdf>
4. Copiii aflați în stradă sunt deosebit de vulnerabili din cauza faptului că mulți sunt fără adăpost sau locuiesc în așezările informale. Au o relație specială cu spații publice, adesea forțate de necesitate. Ei au acces limitat sau lipsit la apă și canalizare și sunt deci printre cei mai expuși riscului de contagiune. <https://www.streetchildren.org/how-covid19-affects-street-children/>

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Implicați-vă în discursul public despre cum să ajutați copiii străzii
- ❖ Aflați cum să deveniți *Apărător al Drepturilor Copilului* (Tineri care iau măsuri pentru a-și apăra propriile drepturi sau pe ale altora)
- ❖ Marcați Ziua internațională a copiilor străzii pe **12 aprilie** cu evenimente de conștientizare a comunității
- ❖ Dedică-te slujirii tinerilor și copiilor, în special cei mai săraci și cei care trăiesc în situații dificile. Acesta este cel mai bun lucru pe care îl poți oferi umanității!
- ❖ Ajutați la răspândirea gradului de conștientizare pe această temă prin distribuirea hashtagurilor campaniei pe rețelele sociale
- ❖ Consultați Raportul pentru soluții pentru tineret 2018 <https://drive.google.com/file/d/1CoMNN9gUOcDpKWpmqBmn52hvAXJAZ7IW/view>
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului, <http://childrenandbusiness.org/the-principles/>

Idei pentru lideri și comunități

- Crearea de spații de reflecție, meditație, creați cercuri comunitare ale compasiunii
- Inspirați-vă comunitatea să ajute la crearea unei lumi fără copiii care trăiesc pe străzi - Ținta SDG #1
- Implicați-vă în discursul public despre crearea de structuri pentru ca copiii străzii să părăsească strada și să învețe o meserie
- Asigurați-vă de faptul că nimeni nu este lăsat în urmă este legată de viziunea multi-religioasă a umanității noastre comune.

TEMA 14. DISCRIMINAREA BAZATĂ PE PROBLEME MEDICALE

Definiție

Discriminarea bazată pe motive medicale afectează copiii cu dizabilități mentale și/sau fizice, probleme medicale, boli mentale, malnutriție, precum și copiii cu boli cu transmitere sexuală (în special HIV/SIDA), doar pentru a da câteva exemple. Această temă abordează multe situații diferite în care pot fi discriminați copiii pe baza problemelor de sănătate.

Discriminarea pe baza dizabilității înseamnă "orice deosebire, excludere sau restricție pe baza dizabilității care are scopul sau efectul de a afecta sau anula recunoașterea, bucuria sau exercitiul, sau o bază egală cu alții, a tuturor drepturilor umane și libertăților fundamentale în domeniul politic, economic, social, cultural, civil sau orice alt domeniu. Include toate formele de discriminare, inclusiv refuzul cazării rezonabile."

Pe lângă discriminare, copiii cu dizabilități prezintă un risc ridicat de a suferi violență.

„Copiii cu dizabilități au un nivel scăzut de înscriere la școală și, chiar dacă frecventează, au șanse mai mari să abandoneze devreme. Chiar și în școală, calitatea și forma educației primite, adesea prin școli separate, pot crește excluderea și pot consolida discriminarea. normele sociale.

Acest lucru îi privează pe copii de dreptul lor la educație și deseori le limitează oportunitățile de angajare, participarea în societate și șansa de a scăpa de sărăcie pe tot parcursul ciclului de viață.”

Un miliard de oameni, sau 15% din populația lumii, se confruntă cu o formă de handicap, iar prevalența dizabilității este mai mare în țările în curs de dezvoltare. O cincime din totalul global estimat, sau între 110 milioane și 190 milioane de persoane, suferă de dizabilități semnificative.

Persoanele cu dizabilități sunt mai susceptibile de a experimenta rezultate socioeconomice adverse decât persoanele fără dizabilități, cum ar fi educație mai scăzută, rezultate mai slabe în materie de sănătate, niveluri mai scăzute de ocupare a forței de muncă și rate mai mari ale sărăciei.

Rezoluție - Drepturile Copilului: Împuternicirea copiilor cu dizabilități pentru a se bucura de drepturile lor umane, inclusiv prin educație incluzivă

<https://link.springer.com/article/10.1007/s42844-022-00063-z#citeas>

„Conform articolului 23 din Convenția cu privire la drepturile copilului, există obligația statelor de a asigura asistența necesară copiilor cu dizabilități pentru realizarea cât mai deplină posibilă de integrare socială și dezvoltare individuală.

Deși dreptul la participare este exact același pentru toți copiii, există bariere suplimentare copiilor cu care se confruntă copiii cu dizabilități. Copiii cu dizabilități nu sunt un grup omogen. Diferite deficiențe și abilități, precum și factori precum sexul, vârsta, cultura, limba și accesul la educație, toate vor avea un impact asupra sprijinului necesar pentru a obține participare incluzivă.

Este destul de eficient să angajați adulții cu dizabilități pentru a contribui la crearea unei participări incluzive. Ei au cea mai bună expertiză în înțelegerea barierelor care există și a modului de a le depăși.

Ziua Internațională a Persoanelor cu Dizabilități – IDPS

„Sărbătorirea anuală a Zilei Internaționale a Persoanelor cu Handicap a fost proclamată în 1992, prin rezoluția 47/3 a Adunării Generale a Națiunilor Unite. Acesta își propune să promoveze drepturile și bunăstarea persoanelor cu dizabilități în toate sferile societății și dezvoltării și să crească gradul de conștientizare a situației persoanelor cu dizabilități în fiecare aspect al vieții politice, sociale, economice și culturale. Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată în 2006, a avansat în continuare drepturile și bunăstarea persoanelor cu dizabilități în implementarea Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă și a altor cadre internaționale de dezvoltare.”

„Tema pentru IDPD 2019 a fost „Viitorul este accesibil”. Proiectul de Comunicare Internațională (ICP) marchează ziua deoarece pledează pentru persoanele cu dizabilități de comunicare, încearcă să ridice profilul dizabilității de comunicare și caută să le recunoască în consecință.”

„Există 6 tipuri generale de dizabilități pentru copii

1. Handicap fizic - Include deficiențe fiziologice, funcționale și/sau de mobilitate.

Poate fi fluctuant sau intermitent, cronic, progresiv sau stabil, vizibil sau invizibil. Unele implică dureri extreme, altele mai puțin, unele deloc

2. Dizabilitate vizuală

„Orb din punct de vedere juridic” descrie o persoană care are 10% sau mai puțin de vedere normală. Doar 10% dintre persoanele cu dizabilități de vedere sunt de fapt total orbi. Ceilalți 90% sunt descriși ca având o „deficiență vizuală”.

3. Dizabilitate de auz

„Surd” descrie un individ care are pierderi ale auzului de la sever până la profund.

„Asurzit” descrie o persoană care a suferit o pierdere a auzului la vârsta adultă.

„Surd și nevăzător” descrie o persoană care are atât o pierdere a auzului cât și a vederii.

„Deficiența de auz” descrie o persoană care își folosește auzul și vorbirea reziduală pentru a comunica.

4. Dizabilitate intelectuală

Caracterizat prin dezvoltarea intelectuală și capacitatea care este semnificativ sub medie.

Implică o limitare permanentă în capacitatea unei persoane de a învăța.

5. Dificultăți de învățare

Dizabilitatea de învățare este în esență o tulburare specifică și persistentă a sistemului nervos central al unei persoane care afectează procesul de învățare. Acest lucru afectează capacitatea unei persoane fie de a interpreta ceea ce vede și aude, fie de a lega informații din diferite părți ale creierului.

6. Handicap de sănătate mintală

Dizabilitățile de sănătate mintală pot lua multe forme, la fel ca și dizabilitățile fizice. Spre deosebire de multe boli fizice, totuși, toate bolile mintale pot fi tratate.”⁴

„Cum să vorbești copiilor despre dizabilități?”

- Unii copii se nasc cu dizabilități. Să fie clar că uneori, bebelușii se nasc cu dizabilități. Dar alte dat, oamenii dezvoltă dizabilități mai târziu în viață.
- Copiii cu dizabilități nu sunt bolnavi. Explicați că un copil cu paralizie cerebrală sau distrofie musculară nu este bolnav. Tu nu dorești ca copilul să creadă că ar putea avea un handicap.
- Nu este nimic în neregulă cu persoanele cu dizabilități. Un copil poate pune întrebări de genul „Ce e în neregulă cu fata aceea?” Explicați-i că un copil poate avea dificultăți de a vorbi sau de a merge dar asta nu înseamnă că e ceva „în neregulă” cu ea.
- O dizabilitate fizică nu înseamnă că cineva are o dizabilitate cognitivă. Uneori, copiii presupun că cineva cu o dizabilitate fizică poate, de asemenea, să se lupte să comunice sau nu poate fi inteligentă. Faceți clar acest lucru doar pentru că corpul cuiva nu funcționează la fel, nu înseamnă că creierul lor este afectat.
- Pregătiți-vă pentru întrebări dificile pe care le pun copiii. Nu te teme să spui „Nu știu”, dacă nu ai răspunsul. Sau încercați să spuneți: „Va trebui să mă gândesc la asta și să revin la tine”, dacă ai nevoie de ceva timp pentru a-ți aduna gândurile înainte de a da un răspuns.

Șanse egale pentru fiecare copil

- Încurajați copiii să înțeleagă și să prețuiască diferențele celorlalți.
- Încurajează copiii cu dizabilități să contribuie în mod egal și să împartă aceleași obligații cu toți copiii.
- Permiteți copiilor cu dizabilități să își asume aceleași riscuri ca și alți copii, pentru a-i ajuta să capete încredere. Supraprotecția le refuză șansa de a explora.
- Nu ajutați copiii cu dizabilități decât dacă au nevoie de el. Prea mult sprijin le împiedică să devină independenți.”

- Educație incluzivă pentru copiii cu dizabilități la eliminarea discriminării bazate pe sănătate
- Educația incluzivă este implementarea „politicii și procesului” care permite tuturor copiilor să participe la toate programele. ”Politică” înseamnă că copiii cu dizabilități ar trebui să fie acceptați fără restricții în toate programele educaționale destinate celorlalți copii. Denotă egalitate și acceptă fiecare copil cu propriile sale capacități unice. Acest principiu trebuie să fie acceptat de toate programele internaționale, naționale și locale. „Procesul” de includere denotă modurile în care sistemul se face primitiv pentru toți.

În ceea ce privește *includerea* copiilor cu dizabilități, înseamnă schimbarea în servicii de la „îngrijirea copilului cu handicap” la „educația acestuia și dezvoltare personală”.

Educația incluzivă merge un pas mai departe prin definirea acestor copii drept „copii cu nevoi speciale” care au nevoie de o atenție specială, mai degrabă decât copiii care sunt „deficienți” sau au un „handicap”.

„Copiii cu dizabilități și familiile lor au nevoie de diferite tipuri de servicii de sprijin, în special în sectoarele educației și sănătății. Acestea includ tehnologie de asistență, suport de comunicare și planuri educaționale individualizate, și informarea și asistența familiilor copiilor cu dizabilități aflate la nevoie. De prea mult timp, copiii și adolescenții cu dizabilități au fost simpli beneficiari ai „îngrijirii speciale”, atunci când acest lucru este disponibil, ceea ce a dus la răspândirea segregării, instituționalizării și neglijării. Familiile au nevoie să fie ajutate să înțeleagă dizabilitatea într-un mod pozitiv și pentru a cunoaște cum să-și ajute să-și susțină copiii să fie autonomi și independenți. Înțelegerea limitată a îngrijirii le poate împiedica dreptul de a-și exprima liber opiniile cu privire la toate problemele care îi afectează, în conformitate cu vârsta și maturitatea lor, și să li se ofere asistență adecvată dizabilității și vârstei pentru realizarea acestui drept.”

Idei generale pentru acțiune!

1. Educați elevii cu privire la problema mesajelor media care înfățișează reprezentări discriminatorii și stigmatizează dizabilitățile, condițiile de sănătate și bolile mintale
2. Utilizați media, inclusiv campaniile publicitare, ca divertisment conceput pentru a educa, precum și pentru a distra („edutainment”) și să integreze mesaje nestigmatizante în emisiunile TV și radio (UNAIDS)
3. Faceți lobby guvernului dumneavoastră pentru a lua în considerare costurile asociate copiilor cu dizabilități în crearea politicilor sociale prin granturi sociale, subvenții pentru transport etc. (UNICEF)
4. Luați măsuri pentru a ajuta la încetarea dependenței excesive de instituționalizare pentru copiii cu dizabilități și sprijină dezvoltarea reabilitării bazate pe familie și pe bază comunitară
5. Demontați barierele în calea excluderii și promovați necesitatea de a asigura că școlile, instituțiile de sănătate și spațiile publice sunt construite pentru a facilita accesul și participarea tuturor copiilor
6. Asigurați-vă că tinerii cu dizabilități se află în centrul eforturilor de a construi societăți incluzive și sunt consultați pentru a le asculta nevoile și dacă acestea sunt sau nu satisfăcute, atât prin activitatea ONG-urilor, cât și prin crearea de politici guvernamentale (Idem.)
7. Păstrați numere de contact de urgență unde le puteți vedea cu ușurință pe frigider sau pe telefon
8. Sprijiniți angajamentul semnificativ al femeilor și fetelor la nivel de comunitate, inclusiv rețelele și organizațiile acestora, pentru a se asigura că eforturile și răspunsul nu mai sunt discriminatorii și excluderea celor mai expuși riscului.

https://www.unfpa.org/sites/default/files/resource-pdf/COVID-19_A_Gender_Lens_Guidance_Note.pdf

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Aflați cum se manifesta problema discriminării pe baza stării de sănătate în comunitatea dvs
- ❖ Aflați despre cum să deveniți Apărător al Drepturilor Copilului (Tineri care întreprind acțiuni pentru a-și apăra drepturile proprii sau ale altora)
- ❖ Marcați Ziua Mondială de Luptă împotriva SIDA, **1 Decembrie**, și Ziua Internațională a Persoanelor cu Dizabilități, **3 Decembrie**

- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului, <http://childrenandbusiness.org/the-principles>
- ❖ Nu-ți stigmatiza colegii și nu tachina pe nimeni despre faptul că ești bolnav; amintiți-vă că virusul nu urmează limite geografice, etnii, vârstă sau abilitate sau gen. (UNICEF)

CE POT FACE PĂRINȚII?

Învățați-i pe copiii bunătate și compasiune față de alți copii cu dizabilități

<https://www.verywellfamily.com/how-to-talk-to-kids-about-disabilities-4142349>

TEMA 15. PREVENIREA DEPENDENȚEI ȘI ABUZULUI DE DROGURI

Definiție

Dependența este utilizarea repetată a unei substanțe sau a unor substanțe psihoactive, în măsura în care consumatorul (denumit „un dependent”) este în stare de ebrietate periodică sau cronică, manifestă o constrângere de a lua substanțele preferate, are dificultăți mari în a înceta sau modifica voluntar substanța abuz și manifestă determinarea de a obține substanțe de aproape orice mijloace. Frecvent, sindromul de sevraj apare atunci când consumul de substanțe este întrerupt.

Abuzul de substanțe se referă la utilizarea de substanțe, inclusiv alcool, tutun, droguri ilicite, droguri farmaceutice și alte substanțe dăunătoare utilizate în scopuri non-medicale într-un mod care este dăunător sau periculos. Abuzul de substanțe duce adesea la dependență, dar poate pune, de asemenea, o problemă fără problema dependenței fizice.

Termenul „drog” include orice substanță naturală sau sintetică enumerată în *Convenția unică din 1961 privind narcoticele*. Substanțele psihoactive sunt substanțe care afectează procesele mentale atunci când sunt ingerate și includ atât substanțe ilicite, cât și substanțe licite. În regiunile de conflict, drogurile sunt adesea folosite pentru a păstra copiii și tinerii, deoarece copiii soldați și copiii sunt, de asemenea, răpiți pentru a deveni traficanți în comerțul cu droguri.

Există o legătură puternică între abuzul de substanțe și implicarea tinerilor în activități criminale.

O provocare emergentă este „noile substanțe psihoactive” (NPS), care imită efectele substanțelor controlate, dar nu sunt reglementate în prezent de tratatele internaționale privind drogurile.

Dependența și abuzul de substanțe este o problemă globală care provoacă un prejudiciu disproporționat copiilor/tinerilor. Problema se întinde pe toate regiunile lumii, se manifestă sub diferite forme și se referă atât la droguri și substanțe ilicite, cât și licite. Există o corelație puternică între copiii/tinerii expuși la droguri pe de o parte, și un risc crescut de abuz fizic, sexual, neglijare, anxietate, depresie, delinvență și probleme educaționale, pe de altă parte.

Introducere

Pentru acest subiect important, dorim să vă sugerăm să căutați Fundația MENTOR, principalul ONG internațional care lucrează la nivel global pentru prevenirea abuzului de droguri.

Misiune: Împuternicirea tinerilor și prevenirea abuzului de droguri.

<http://mentorinternational.org/about-mentor/about-us>

„O bună comunicare este esențială între tine și copilul tău. Este foarte important ca toți copiii să simtă că pot vorbi despre droguri și alcool și despre riscurile posibile ale utilizării acestora. Există o serie de resurse bune care sprijină familiile în îmbunătățirea comunicării lor.

Australian Drug Foundation subliniază pașii cheie pentru a ajuta la începerea conversației despre abuzul de substanțe cu un copil.

http://mentorarabia.org/wpcontent/uploads/sites/8/2017/07/mentor_international_parenting_resource.pdf

Idei generale de acțiune!

1. Creați o platformă pentru a evidenția public inovații și programe eficiente de prevenire a abuzului de droguri și substanțe pentru copii și tineri
2. Implicați copiii și tinerii în susținerea propriilor nevoi în ceea ce privește prevenirea abuzului de substanțe (teatru interactiv, proiecte de artă, mass-media prietenoase pentru copii, oportunități de a răspunde nevoilor reprezentanților guvernului etc.)
3. Învață și integrează tehnici parentale pentru a ajuta la prevenirea abuzului de substanțe al copiilor tăi
4. Interacționați cu școlile locale, grupurile de tineri și organizații de dezvoltare a comunității
5. Integrați prevenirea și tratamentul abuzului de substanțe într-o strategie națională pentru dezvoltarea sănătoasă a copiilor și tinerilor
6. Dezvoltați standarde naționale pentru școli, angajatori și profesioniștii din domeniul sănătății să implementeze politicile educaționale și de prevenire a abuzului de substanțe în programarea lor

7. Faceți lobby autorităților locale pentru a se asigura că vocea tinerilor este auzită și folosesc rețelele sociale, televiziunea și presa pentru a informa adulții despre modul în care drogurile și abuzul de substanțe afectează copiii și tinerii
8. Asigurați-vă că justiția pentru minori pentru abuzul de substanțe respectă drepturile copilului

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Aflați despre pericolele și consecințele abuzului de substanțe
- ❖ Creați grupuri de sprijin pentru ca dependentii care se recuperează să evite recidiva
- ❖ Implicați-vă în comunitatea dvs. și încurajați un stil de viață sănătos pentru a preveni abuzul de substanțe
- ❖ Vizitați și învățați din programul Mentor pentru colegii de clasă care suferă din cauza dependenței și abuzul de substanțe <http://preventionhub.org/en>
- ❖ Consultați Raportul soluții pentru tineret 2018 <https://drive.google.com/file/d/1CoMNN9gUOcDpKWpmqBmn52hvAXJAZ7IW/view>
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului, <http://childrenandbusiness.org/the-principles/>

Idei pentru lideri

- Distribuți ghidul pentru familii: <https://drugabuse.com/guide-for-families/parents-of-addicted-children>

TEMA 16. MALNUTRIȚIA

Malnutriția se referă la deficiențe, excese sau dezechilibre în aportul de energie și/sau nutrienți al unei persoane. Termenul de malnutriție se adresează a 3 grupuri largi de afecțiuni:

1. *subnutriția*, care include pierderea (greutate scăzută pentru înălțime), pipernicie (înălțime scăzută pentru vârstă) și subpondere (greutate mică pentru vârstă);
2. *malnutriția* legată de micronutrienți, care include deficiențe de micronutrienți (lipsa de vitamine și minerale importante) sau exces de micronutrienți;
3. *excesul de greutate, obezitatea* și bolile netransmisibile legate de dietă (cum ar fi boli de inimă, accident vascular cerebral, diabet și unele tipuri de cancer).

Malnutriția în timpul copilăriei poate duce nu numai la probleme de sănătate pe termen lung, ci și la provocări educaționale și la oportunități limitate de muncă în viitor. Copiii subnutriți au adesea copii mai mici când cresc. De asemenea, poate încetini recuperarea după răni și boli și poate complica boli precum rujeola, pneumonia, malaria și diareea. Poate lăsa organismul mai susceptibil la boli.

Foamea în lume este clasificată ca lipsa sau lipsa de alimente într-o țară. Foamea este denumită și subnutriție, inclusiv subnutriție și supranutriție. Există trei forme de subnutriție: subponderală, pipernicie și epuizare. Fiind subponderal sau având o greutate redusă pentru vârsta unui copil, poate implica atât pipernicie, cât și pierdere.

Studiile arată că scăderea malnutriției duce la rate mai mari de absolvire a școlii. Furnizarea de alimente hrănitoare la școală este o modalitate eficientă de a îmbunătăți ratele de alfabetizare și de a ajuta copiii să iasă din acest ciclu al sărăciei. O sută șaptezeci și unu de milioane de oameni ar putea fi scoși din sărăcie dacă toți studenții din țările cu venituri mici ar dobândi abilități de citire de bază.

Dreptul la hrană este protejat de dreptul internațional umanitar. Declarația Universală a Drepturilor Omului (Art. 25) și Pactul Internațional privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale (art. 11) asigură că dreptul la hrană este un drept al omului.

Cu toate acestea, în mare parte din lume, foamea și malnutriția nu sunt tratate ca o problemă a drepturilor omului. Datele arată că există suficientă hrană produsă anual pentru a hrăni întreaga populație globală, dar sute de milioane de oameni încă merg la culcare înfometați în fiecare noapte.

Încheierea tuturor formelor de malnutriție, inclusiv atingerea, până în 2025, a țintelor convenite la nivel internațional privind încetinirea în creștere și emaciarea copiilor sub 5 ani și abordarea nevoilor nutriționale ale adolescentelor, ale femeilor însărcinate și care alăptează și ale persoanelor în vârstă.

„Nutriția este o parte esențială a sănătății și dezvoltării. O nutriție mai bună este legată de sănătatea îmbunătățită a sugarului, a copilului și a mamei, cu un sistem imunitar mai puternic, cu o sarcină și o naștere mai sigure, cu un risc mai mic de boli netransmisibile (cum ar fi diabetul și bolile cardiovasculare) și longevitatea. Copiii sănătoși învață mai bine. Persoanele cu o nutriție adecvată sunt mai productive și pot crea oportunități de a întrerupe treptat ciclurile sărăciei și foametei. Malnutriția, sub toate formele, prezintă amenințări semnificative pentru sănătatea umană. Astăzi, lumea se confruntă cu o povară dublă a malnutriției, care include atât subnutriția cât și supraponderalitatea, în special în țările cu venituri mici și medii.”

https://www.who.int/data/gho/data/themes/topics/sdg-target-2_2-malnutrition

Idei generale de acțiune!

1. Promovați utilizarea alăptării (cu excepția cazului în care o mamă este infectată cu HIV), mai ales că laptele matern protejează bebelușii de boli și asigură o dezvoltare fizică și psihologică sănătoasă
2. Monitorizați creșterea copiilor cântărind în mod regulat un copil pentru a identifica scăderea creșterii înainte ca aceasta să devină o problemă serioasă
3. Încurajați mamele însărcinate să-și mărească aportul de alimente și nutrienți
4. Promovați activitatea fizică
5. Oferiți o masă hrănitoare la școală pentru a îmbunătăți frecvența și rata de alfabetizare și pentru a ajuta copiii săraci să iasă din sărăcie

6. Introduceți programe legate de dietă și exerciții fizice în școli pentru a descuraja supranutriția
7. Susține importanța nutriției materne înainte și în timpul sarcinii pentru a preveni greutatea mică la naștere
8. Promovarea producției și consumului durabil de alimente, precum și a bunelor practici de igienă și a accesului la apă potabilă
9. Încurajează alegerile alimentare mai sănătoase, cum ar fi fructele, legumele, cerealele integrale și carnea slabă

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Aflați despre dreptul vostru la demnitate
<http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CRC.aspx>
- ❖ Aflați despre cum să deveniți Apărător al Drepturilor Copilului (Tineri care iau măsuri pentru a-și apăra propriile drepturi sau pe cele ale altora)
- ❖ Organizați activități de conștientizare și strângere de fonduri pentru eliminarea malnutriției
- ❖ Consultați Raportul soluții pentru tineret 2018
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului, <http://childrenandbusiness.org/the-principles/>

Idei pentru lideri și comunități religioase

- Invită membrii comunității să-i unească pe cei care au nevoie de hrană, mai ales în timpul izolării și distribuie alimente de bază pentru a evita malnutriția copiilor
- Sprijiniți accesul la o masă nutritivă la școală pentru a îmbunătăți rata de participare și alfabetizare și ajuta copiii săraci să se desprindă din condițiile de sărăcie
- Evidențiați faptul că asigurarea faptului că nimeni nu este lăsat în urmă este legată de viziunea multi-religioasă a umanității noastre comune.

TEMA 17. PREVENIREA PERICOLELOR TIC

Definiție

Tehnologia Informației și Comunicațiilor (TIC) se referă la utilizarea și transmiterea informațiilor. TIC cuprinde computere, internet, telefoane mobile, televiziune, radio, sistemele prin satelit, etc.

TIC-urile sunt, de asemenea, instrumente pentru împuternicirea și participarea copiilor, dar, în același timp, pot prezenta un risc pentru siguranța și bunăstarea copiilor. În multe colțuri ale lumii, copiii și tinerii de astăzi cresc cu TIC ca parte integrantă a vieții lor, accentuând nevoia de a-i învăța pe copii cum să folosească TIC și de a-i proteja de riscurile la care sunt expuși.

Internetul și TIC sporesc impactul potențial al formelor existente de violență, abuz și exploatare, printre altele, în următoarele moduri:

- Expunerea copiilor la conținut deranjant sau potențial dăunător de pe site-uri web, forumuri online și bloguri
- Vânzarea și exploatarea sexuală a copiilor, care este comisă sau facilitată prin noile tehnologii
- Proliferarea imaginilor și materialelor de abuz sexual asupra copiilor și, cu aceasta, niveluri crescute de prejudiciu pentru victime și niveluri crescute de profit pentru întreprinderile criminale
- Dezvoltarea rețelelor virtuale de persoane al căror interes principal este abuzul sexual asupra copiilor sau traficul de copii și alte forme de exploatare
- Contact inadecvat cu copiii și „grooming” de către adulți necunoscuți
- Expunerea la jocuri video violente este legată de delincvență, de lupte la școală și în timpul liber, precum și de comportamentul criminal violent.
- Presiunea online de a face achiziții sau de a plăti servicii
- Utilizarea excesivă a TIC și „dependența” de internet
- Generarea și difuzarea de conținut sexual care implică copii
- Implicarea proprie a copiilor în infracțiunile cibernetice și escrocherii online
- Copilul dumneavoastră ar putea fi dependent de jocuri video dacă prezintă următoarele semne:
- Vorbește neconținut despre jocurile lor
- Joacă ore în șir (am jucat până la 14 ore pe zi, când a fost posibil)
- Este defensiv atunci când i se spune despre obiceiul lor excesiv de a juca
- Se infurie sau explodează atunci când este nevoit să se oprească
- Sacrifică nevoile de bază (de exemplu, somnul) pentru a juca
- Ascunde sau minimizează timpul petrecut în jocuri
- Pare preocupat, deprimat sau singur.²

Impactul TIC asupra copiilor și adolescenților

Ultima actualizare de către UNESCO: 21 aprilie 2022

<https://www.unesco.org/en/articles/impact-ict-children-and-teenagers>

”Fără îndoială că tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) joacă un rol din ce în ce mai important în viața noilor generații, totuși există încă inegalități între genuri, care depășesc accesul.

Efectele acestor tehnologii sunt holistice în viața de zi cu zi a populației de copii și adolescenți: le afectează școlarizarea, sănătatea fizică și psihică, divertismentul, dezvoltarea socio-culturală, viața politică, printre alte aspecte. Și în timp ce inițiativele publice sunt adesea structurate pentru a integra aceste efecte, percepțiile, evaluările și experiențele copiilor și adolescenților nu sunt adesea luate în considerare.

Concluziile studiului arată cum interacțiunile online ale fetelor și băieților sunt marcate de probleme de gen, precum și de lacune în bucurarea de oportunități, marea preocupare pentru auto-introducere în rețelele sociale, amenințările de confidențialitate și abuzurile cu care se confruntă în mediile digitale.” Acest articol este legat de Obiectivele de dezvoltare durabilă ale Națiunilor Unite.

Idei generale de acțiune!

1. Faceți lobby pentru a evalua și controla conținutul mass-media pentru utilizare adecvată vârstei

2. Promovați tehnologiile de filtrare pentru a preveni accesarea conținutului abuziv asupra copiilor
3. Învățați-vă copiii despre siguranța de bază pe internet, inclusiv să nu își împărtășească parola sau adresa, nu aranjați niciodată să întâlniți pe cineva fără să spuneți unui părinte, cum să raportați conținutul instigator la ură etc.
4. Creșterea gradului de conștientizare cu privire la riscurile asociate cu TIC în rândul copiilor, părinților și îngrijitorilor acestora
5. Încurajarea dezvoltării unor răspunsuri politice eficiente, instrumente adecvate de monitorizare, consiliere și mecanisme de reclamație
6. Promovarea instruirii organelor de drept, a profesorilor, a ofiterilor de protecție a copilului și alți profesioniști care lucrează cu copiii
7. Implicați și împuterniciți copiii și tinerii prin utilizarea noilor tehnologii și a rețelelor sociale, încurajându-i să împărtășească idei și cunoștințe despre comportamentele de exploatare și modalități de a-i opri și să raporteze comportamentul suspect.
http://www.ohchr.org/Documents/Issues/Children/SR/A.HRC.28.56_en.pdf
8. Evidențiați rolul sectorului corporativ de a introduce măsuri de îmbunătățire a siguranței online
http://www.itu.int/en/cop/Documents/bd_Broch_INDUSTRY_0909.pdf & <http://www.unicef.org/csr/215.htm>
9. Asigurați-vă că există linii de asistență în țara dvs <http://www.childhelplineinternational.org>
10. Limitați timpul petrecut pe ecran și monitorizați accesul copiilor lor online, asigurându-vă totodată că copiii sunt în siguranță online
11. Urmărește pe cine întâlnesc copiii tăi și împrietenește-te online. Asigura-te ca dispozitivele pentru copii au cele mai recente actualizări de software și programe antivirus; au dialoguri deschise cu copiii despre cum și cu cine comunică online; muncește cu copiii pentru a stabili reguli despre cum, când și unde se poate folosi internetul; fii atent la semnele de suferință la copii care pot apărea în legătură cu activitatea lor online și să fie familiarizați cu politicile districtului școlar și cu mecanismele locale de raportare și au acces la numerele liniilor de asistență și au la îndemână linia telefonică.

<https://www.end-violence.org/online-safety-technical-note>

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Vorbește despre conținutul dăunător pe care îl întâlnești pe internet;
- ❖ Aflați despre siguranța de bază pe internet
- ❖ Implicați-vă în campanii de social media pentru a promova conștientizarea împotriva partajării de informații personale sau fotografii cu străini
- ❖ Promovați o utilizare reglementată a internetului
- ❖ Implicați copiii și tinerii în pledoaria împotriva pericolelor TIC prin teatru interactiv, proiecte de artă și producerea de ghiduri, manuale și videoclipuri. Marcați **10 Februarie** Ziua Internetului Securizat
- ❖ Cunoașteți *Convenția cu privire la drepturile copilului*,
- ❖ <http://childrenandbusiness.org/the-principles>
- ❖ TIC oferă și oportunități tinerilor cu dizabilități să învețe despre drepturile lor, să facă campanie fără bariere și să sporească vizibilitatea

Idei pentru lideri

- Informați-vă membrii comunității cu privire la măsurile de protecție online
- Cum să faci față dependenței de jocuri video: un manual pentru părinți și profesioniști:
<http://www.sectorconnect.org.au/assets/28-2-How-to-deal-with-Video-Game-Addiction-A-manual-for-parents-and-professionals-edition1.pdf>

TEMA 18. PREVENIREA RAPIRII COPIILOR

Definiție

Răpirea este luarea sau transportarea unei persoane împotriva voinței sale, de obicei cu forța, și pentru a ține de obicei persoana închisă.

Răpirea copiilor poate lua mai multe forme:

- Răpirea de către străini sau persoane din afara familiei, în scopuri criminale (răscumpărare, viol, tortură, crimă etc.)
- Răpirea de către străini care doresc să crească copilul ca al lor (mai ales în cazul persoanelor cu probleme psihologice)
- Răpire de către un membru al familiei sau o rudă, de obicei părinți (asistați sau nu de complici)

Articolul 9 al Convenției cu privire la drepturile copilului (CRC) solicită statelor părți să „se asigure că un copil nu va fi separat de părinții săi împotriva voinței lor”.

În multe țări, formele de răpire a copiilor sunt în funcțiune iar copiii sunt răpiți pentru a fi vânduți pentru muncă forțată sau cerșetorie forțată, pentru a fi recrutat în forțele armate sau în bandele de trafic de droguri, pentru a fi vândut pentru adopție ilegală, pentru a fi traficat în scopul exploatării sexuale sau pentru a fi forțat să se căsătorească.

Răpirea non-parentală poate avea loc atunci când copiii sunt abandonați pentru că familiile lor nu pot avea grijă de ei, când copiii fug de acasă dintr-un mediu instabil sau abuzul asupra copiilor sau atunci când sunt pierdute de la părinți, cum ar fi în timpul călătoriilor, dezastrelor naturale sau deplasării din cauza unui conflict.

Cu toate acestea, în majoritatea cazurilor, copiii sunt răpiți de rude apropiate. Răpirea internațională a copilului de către părinte are loc atunci când un părinte (sau tutore legal) își duce copiii într-o altă țară decât țara de reședință, fără permisiunea prealabilă a celuilalt părinte. Această definiție se aplică și cazurilor internaționale în care nu sunt respectate vizitele prestabilite de custodia copiilor.

Pentru a ajuta la rezolvarea cazurilor de răpire într-un mod rapid și consecvent, sistemele juridice și sociale trebuie îmbunătățite.

ONG-ul „Centrul Internațional pentru Copiii Dispăruți și Excluși” (ICMEC), a instruit peste 20.000 de specialiști în protecția copilului cu privire la modul de a răspunde și de a investiga răpirea, abuzul sexual și exploatarea copiilor. <https://www.icmec.org>

Raportul ONU nu recunoaște răpirile majore de copii în anumite părți din Nigeria, 1 august 2022 de Damilola Banjo - PassBlue, acoperire independentă a ONU

”LAGOS, Nigeria – Națiunile Unite au verificat anul trecut răpirea a 4.278 de copii în 21 de țări în recentul său raport anual privind copiii și conflictele armate, dar nu a recunoscut răpirile pe scară largă în nord-vestul și nord-centrul Nigeria, care au fost înregistrate de unul dintre propriile agenții în 2021.

Aproape un sfert din răpiri anul trecut – 1.030 – au fost raportate în Somalia, țara cu cel mai mare bilanț, potrivit raportului întocmit de Biroul ONU pentru Copii și Conflicte Armate. Biroul a fost mandatat în 1996 de către Adunarea Generală să pledeze pentru protecția copiilor prinși fără să vrea în războaie. Virginia Gamba, care este specializată în dezarmare în activitatea sa anterioară la ONU și în Argentina natală, conduce biroul în calitate de reprezentant special al secretarului general António Guterres. Echipa ei face cercetările pentru raport, dar acesta apare sub numele lui.

Deși cifrele Somaliei sunt documentate în studiu, cel puțin 1.004 de răpiri din 25 de raiduri școlare din nord-vest și nord-centrul Nigeria, înregistrate de Unicef în noiembrie 2021, nu au fost incluse în raport.”

www.passblue.com/2022/08/01/un-report-fails-to-recognize-major-child-abductions-in-parts-of-nigeria/?utm_source=PassBlue+List&utm_campaign=40e91ebe3a-RSS+PassBlue&utm_medium=email&utm_term=0_4795f55662-40e91ebe3a-55023501

Idei generale de acțiune!

1. Crearea și/sau sprijinirea sistemelor de mediere familială care ajută adulții să rezolve în mod pașnic conflictele legate de divorț, custodia copiilor. De exemplu, creați spații care să le permită oamenilor să își împărtășească preocupările în prezența unei terțe părți.
2. Distribuți Ghidul de bune practici al Convenției de la Haga cu factorii de decizie politici locali și naționali <https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/publications/guides-to-good-practice>
3. Utilizați Ghidul de bune practici al Convenției de la Haga Partea III:
4. Măsuri de prevenire pentru a informa baza pentru crearea unui plan și strategie de prevenire a răpirii copiilor http://www.hcch.net/upload/abdguideiii_e.pdf.
5. Creați programe școlare de sensibilizare a copiilor, tinerilor, părinților iar profesorii pe probleme legate de prevenire a răpirii. Astfel de probleme pot include riscurile folosirii Internetului, abuz sexual și protecția grupurilor vulnerabile.
6. Circula Convenția cu privire la drepturile copilului și alte tratate internaționale sau regionale care protejează dreptul copiilor de a trăi cu familiile lor
7. Contribuie la difuzarea liniilor de asistență de urgență între copii cât și adulți
8. Alăturați-vă liderilor mondiali de prevenire a răpirii de copii pentru a sprijini implementarea „Formularului de consimțământ pentru călătoriile internaționale pentru copii”. http://www.stopchildabduction.org/Child_Travel_Consent_Form.htmlDs

Ce pot sa facă copiii și tinerii?

- ❖ Creați cercuri de încredere în comunitățile voastre unde tinerii ar putea comunica provocările cu care se confruntă
- ❖ Nu mergeți niciodată nicăieri cu cineva pe care tu și părinții tăi nu îl cunoști și în care nu ai încredere
- ❖ Dați un exemplu bun copiilor mai mici și ajutați-i dacă sunt în pericol
- ❖ Marcați Ziua internațională a copiilor dispăruți, **25 mai** cu evenimente publice, activități, proiecte care vizează creșterea gradului de conștientizare dintre comunitățile și autoritățile tale
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului, <http://childrenandbusiness.org/the-principles/>

TEMA 19. JUSTIȚIE PENTRU MINORI ȘI COPII PRIVAȚI DE LIBERTATE

Comemorare: Ziua Mondială a Violenței împotriva Copiilor și Tineretului - 19 noiembrie

Informații generale

Studiul global este realizat în strânsă cooperare cu guverne, organizații ale societății civile și diferite agenții ONU, inclusiv OHCHR, UNICEF, UNODC, ICNUR, Reprezentantul Special al Secretarului General pentru violența împotriva copiilor, Reprezentantul Special al Secretarului General privind copiii aflați în conflicte armate și Comitetul ONU privind drepturile copilului (CRC). Studiul global al ONU va ține cont de opiniile din întreaga lume prin consultări naționale și regionale pentru a realiza efortul de a schimba drastic viața tuturor copiilor privați de libertate.

Definiție

Prin privare de libertate se înțelege orice formă de detenție sau închisoarea sau plasarea unei persoane sub vârsta de 18 ani într-un cadru public sau privat de detenție, din care această persoană nu are voie să iasă după bunul plac, prin ordin al oricărei autorități judiciare, administrative sau alte autorități publice

Sursa: Regulile ONU pentru protecția minorilor privați de libertate 1990 (Regulile Havana)

Care sunt obiectivele de bază ale studiului global al ONU?

1. Pentru a reduce decalajul de date privind numărul necunoscut de copii privați de libertate din întreaga lume.
2. Să crească gradul de conștientizare cu privire la riscurile privării de libertate pentru copii și societate în ansamblu și să promoveze o schimbare a atitudinilor și comportamentului de stigmatizare față de copiii în cauză.
3. Să colecteze cele mai bune practici și să elaboreze recomandări pentru legi, politici și practici pentru a proteja drepturile copiilor în cauză și pentru a preveni și a reduce semnificativ numărul copiilor privați de libertate prin non-alternative de custodie

Care sunt principalele domenii de interes?

I. Copiii privați de libertate în cadrul administrării justiției

II. Copii privați de libertate din motive legate de migrație

III. Copii care locuiesc în locuri de detenție cu părinții lor

IV. Copii privați de libertate în instituții

V. Copii privați de libertate în contextul unui conflict armat

VI. Copii privați de libertate din motive de securitate națională

Copiii din întreaga lume care sunt arestați și deținuți pentru presupuse fapte greșite nu primesc adesea protecția pe care o au dreptul în temeiul dreptului internațional. În multe țări, copiii sunt acuzați și condamnați pentru fapte care nu ar trebui să fie infracțiuni, cum ar fi săritul peste școală, fuga de acasă, sex consensual și căutarea sau efectuarea unui avort.¹

De asemenea, unele state tratează anumiți copii ca și cum ar fi adulți în timpul procesului și al condamnării. Condamnările la moarte, pe viață fără eliberare condiționată și pedepse corporale sunt încă pronunțate în unele țări, cu încălcarea dreptului internațional.

Extrase din raportul anual al Reprezentantului Special al Secretarului General pentru violența împotriva copiilor, Najat Maalla M'jid, către Consiliul pentru Drepturile Omului

22 februarie-19 martie 2021

<https://undocs.org/A/HRC/46/40>

Urmărirea studiului global privind copiii privați de libertate

Sub conducerea Reprezentantului Special și în sprijinul punerii în aplicare a rezoluției Adunării Generale 74/133 și recomandările cuprinse în raportul privind studiul global (A/74/136), grupul operativ al Națiunilor Unite privind studiul global privind copiii privați de libertate a fost recent reconstituit cu noi termeni de referință axați pe urmărirea recomandărilor care au rezultat în urma studiului. Activitatea sa este susținută de un angajament pentru acțiuni coordonate care promovează sinergiile, evită dublarea eforturilor și promovează o cooperare mai strânsă cu entitățile Națiunilor Unite, Grupul ONG pentru Studiul Global

privind Copiii Privati de Libertate, cadrele academice, statele membre și alte părți interesate cheie relevante.

În decembrie, Reprezentantul Special a reprezentat grupul operativ la prezentarea unui raport al Raportorului Special privind drepturile omului ale migranților (A/75/183) în care Raportorul Special a identificat bunele practici pentru încetarea detenției copiilor pentru motive legate de migrație.

Justiția pentru minori și copiii privați de libertate

Copiii deprivați de libertate: doi ani după prezentarea Studiului Global către UNGA

<https://childrendeprivedofliberty.info/children-deprived-of-liberty-2-years-after-the-presentation-of-the-global-study-to-the-unga/>

Alex Kamarotos, Directorul Executiv al Secretariatului Internațional al Apărării pentru Copii (DCI) la Geneva din noiembrie 2016.

„Privarea copiilor de libertate înseamnă a-i priva de copilăria lor. Unul dintre mesajele importante care a ieșit din publicația din 2019 a Studiului global privind copiii privați de libertate (GSCDL).

Copiii privați de libertate sunt în mare parte un grup invizibil de copii și Studiul s-au confruntat cu provocări semnificative începând cu lansarea campaniei pentru un studiu global în 2014, din colectarea datelor de către statele membre, până la publicarea acestuia în 2019.

Acesta este al treilea studiu global de acest fel, după raportul din 1996 al lui Graça Machel privind impactul conflictelor armate asupra copiilor și Studiul ONU din 2006 privind violența împotriva copiilor, condus de Paulo Sérgio Pinheiro.

Mulți experți și ONG-uri au identificat acest decalaj în detenția și privarea de libertate a copiilor în general. În 1986, DCI a publicat „Copiii în închisorile pentru adulți”. Această publicație a inclus informații din 28 de țări care au fost colectate prin chestionare pe care DCI le-a conceput și distribuit. Accentul principal s-a pus pe copiii deținuți împreună cu adulți, cu toate acestea, cu 3 ani înainte de adoptarea Convenției, acest studiu pune deja pe agenda internațională câteva întrebări-cheie, cum ar fi vârsta minimă de răspundere penală și incoerența legislațiilor naționale. ; de asemenea, subliniază faptul că, în toate cazurile examinate, nu putem fi niciodată mulțumiți când un copil este în închisoare, în timp ce alte măsuri neprivative de libertate ar putea fi găsite în „interesul superior al copilului”.

Adoptarea Convenției în 1989 a fost un mare pas înainte, care nu a fost legat doar de articolul 37 specific care prevedea privarea de libertate „va fi folosită doar ca măsură de ultimă instanță și pentru cea mai scurtă perioadă de timp adecvată”, dar de asemenea, legat de celelalte principii generale care introduc abordarea holistică bazată pe drepturi. În 2006, Sergio Pinheiro în Raportul său mondial asupra violenței împotriva copiilor abordează subiectul în cadrul capitolului „Copii în custodie și detenție” și începe să încadreze dimensiunile problemei la nivel mondial cu exemple concrete de pe toate continentele. Cu toate acestea, încă lipseau date concrete pentru a demonstra statelor membre că aceasta este o prioritate atât din punct de vedere al gravității, cât și al numărului de copii în cauză.

În 2007, UNICEF a estimat că peste 1 milion de copii au fost reținuți prin sistemele de justiție din întreaga lume în orice moment, deși au adăugat că acest lucru este probabil să fie semnificativ subestimat având în vedere dificultățile de a obține date despre mulți copii nedeclarați în custodie.

În 2014, când Defense for Children International (DCI), împreună cu Human Rights Watch și alte 40 de ONG-uri au lansat o campanie pentru un studiu global asupra copiilor deprivați de libertate, foarte puține organizații și experți credeau că asta era ceva fezabil. În ciuda dificultăților, patruzeci și cinci (45) ONG-uri importante s-au alăturat DCI pentru a trimite o scrisoare secretarului general, Ban Ki-Moon, prin care ceru studiul global. Raportorul special pentru tortură, Juan E. Méndez, UNCRC și alte personalități individuale și experți și-au unit vocile pentru a susține ideea unui studiu global.

În cele din urmă, în decembrie 2014, Adunarea Generală a adoptat rezoluția 69/157 prin care i-a cerut Secretarului General „să comande un studiu global”.

În octombrie 2019, a fost prezentat raportul Studiului Global la Adunarea Generală a ONU de la New York, iar în noiembrie în același an, studiul global complet, cu peste 750 de pagini, a fost prezentat la Geneva în cadrul sărbătorilor aniversării a 30 de ani a Convenției ONU privind Drepturile Copilului și cea de-a 40-a DCI. Site: <https://defenceforchildren.org>

Copii privați de libertate în instituții

„5,4 milioane de copii trăiesc în instituții în întreaga lume. Această soartă poate fi evitată cu ușurință deoarece acești copii ar putea foarte bine să fie reuniți cu părinții lor, îngrijitorii primari sau locuiesc într-un mediu familial care oferă suportul potrivit. Acești copii sunt despărțiți de familiile lor și privați de libertate în instituții din diferite motive. Contrar credinței populare, 80% dintre copiii-cesi din orfelinate au cel puțin un părinte în viață. Efectele separării copiilor și instituționalizarea sunt grave și pot dura o viață. Fiind în mare parte invizibili, astfel de copii sunt deosebit de vulnerabili la violență, neglijare și abuz. Îndepărtarea unui copil din familia sa ar trebui să aibă loc numai acolo unde copilului nu i se poate permite să rămână acolo pe baza determinării interesului superior al copilului. În ciuda prevederilor internaționale, majoritatea statelor nu reușesc să ofere măsuri preventive, de protecție și mecanisme de sprijin pentru reducerea numărului de copii trăind în instituții”.

Țări despre care se știe că rețin copii pe motive de Securitate națională

„Austria, Egipt, El Salvador, Etiopia, Franța, Germania, Iordania, Malaysia, Tajikistan, Thailanda, Turcia, Regatul Unit, Statele Unite.”

Sursa:

<https://childrendeprivedofliberty.info/wp-content/uploads/2020/09/Executive-Summary-GSCDL.pdf>

Idei generale de acțiune!

1. Susțineți și promovați Studiul global asupra copiilor privați de libertate <http://www.childrendeprivedofliberty.info>
2. Promovați legislația care include garanții legale pentru a proteja interesul superior al copilului; dreptul copilului la libertatea de violență și discriminare; la participarea liberă și în siguranță la proceduri și la asistență juridică și de altă natură relevantă
3. Subliniază necesitatea de a îmbunătăți prevenirea infracțiunilor și de a contribui la crearea de structuri, instrumente și proiecte care să ajute copiii să-și descopere și să-și folosească potențialul în alte domenii decât activitatea criminală
4. Faceți lobby guvernului dumneavoastră pentru a instala măsuri alternative la privarea de libertate, în legislație și în practică
5. Promovați formarea actorilor din sistemul de justiție juvenilă privind legislația și liniile directoare, drepturile copilului și dezvoltarea copilului. Actorii implicați includ poliția, procurorii, sistemul judiciar, ofițerii de probațiune, avocații, asistenții sociali, facilitatorii și mediatorii
6. Promovați coordonarea eficientă între toți actorii din justiție (poliția, asistența socială, școli, ONG-uri, mediatori locali și voluntari comunitari)
7. Încurajați sistemele de justiție informală, mecanisme precum autorități religioase, lideri tradiționali, tribunale cutumiare, structuri sociale tribale/clan și forumuri comunitare pentru a alinia practicile tradiționale de soluționare a conflictelor cu justiția sensibilă la copii
http://srsg.violenceagainstchildren.org/story/2015-01-28_1219
8. Alăturați-vă Coaliției mondiale împotriva pedepsei cu moartea și participați la activitățile lor la nivel local, național și niveluri internaționale <http://www.worldcoalition.org>
9. Ascultați copiii cu răbdare, compasiune și deschide-ți-vă inimile și empatizați cu sentimentele, emoțiile și provocările legate de COVID-19

Ce pot să facă copiii și tinerii?

- ❖ Marcați Ziua Mondială Împotriva Pedepsei cu moartea, **10 octombrie**, cu activități, evenimente, proiecte etc.

- ❖ Marcați Ziua Mondială pentru Prevenirea abuzului asupra copiilor - **19 noiembrie** și folosiți posterul anual pentru a vă anunța activitățile locale și evenimentele pentru creșterea participării la încetarea violenței împotriva copiilor și tinerilor
- ❖ Creați un grup de tineri și utilizați temele Campaniei 19 zile pentru a vorbi despre violență și despre cum să o pună capăt. Folosește **20 Noiembrie** pentru a reaminti tuturor drepturile copiilor
- ❖ Consultați Raportul soluții pentru tineret 2018
<https://drive.google.com/file/d/1CoMNN9gUOcDpKWpmqBmn52hvAXJAZ7IW/view>
- ❖ Cunoașteți Convenția cu privire la drepturile copilului, <http://childrenandbusiness.org/the-principles/>